

Kopie
Afgeleverd aan: mr.
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

79771

Repertoriumnummer 2015/ 303
Datum van uitspraak 13 januari 2015
Rolnummer 2012/AR/3147

Uitgifte		
Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

SAMENVOEGING MET
2012/AR/3148
2012/AR/3194
2012/AR/3196
2012/AR/3197

Hof van beroep Gent

Arrest

veertiende kamer

Aangeboden op 15 JAN. 2015
Niet te registreren

COVER 01-00000070186-0001-0071-01-01-1

79772

I. 2012/AR/3147 - IN DE ZAAK VAN:

wonende te NIEUWPOORT,

appellant,
hebbende als raadsman mr.
Antwerpsesteenweg 360 en mr.
301;

advocaat te
advocaat te

TEGEN:

1. DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN DE AFDELING RUIMTELIJKE
ORDENING, HUISVESTING, MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN VOOR DE PROVINCIE
WEST-VLAANDEREN, met kantoor te 8000 BRUGGE, Werkhuisstraat 9,

eerste geïntimeerde,
hebbende als raadsman mr.
128;

advocaat te

2. _____ wonende te

tweede geïntimeerde,
hebbende als raadsman mr.

advocaat te

EN

II. 2012/AR/3197 - IN DE ZAAK VAN:

wonende te

appellante,
hebbende als raadsman mr.

advocaat te

79773

TEGEN:

1. DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN DE AFDELING RUIMTELIJKE ORDENING, HUISVESTING, MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN VOOR DE PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, met kantoor te 8000 BRUGGE, Werkhulsstraat 9,

*eerste geïntimeerde,
hebbende als raadsman mr.
128;*

, advocaat te 9000 GENT, Koning Albertlaan

2. , wonende te

*tweede geïntimeerde,
hebbende als raadsman mr.
en mr.*

*advocaat te
advocaat te*

EN

III. 2012/AR/3194 - IN DE ZAAK VAN:

wonende te NIEUWPOORT,

*appellant,
hebbende als raadsman mr.*

advocaat te

TEGEN:

1. DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN DE AFDELING RUIMTELIJKE ORDENING, HUISVESTING, MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN VOOR DE PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, met kantoor te 8000 BRUGGE, Werkhuisstraat 9,

*eerste geïntimeerde,
hebbende als raadsman mr.*

advocaat te

79775

EN

V. 2012/AR/3196 - IN DE ZAAK VAN:

wonende te

appellante,

hebbende als raadsman mr.

advocaat te

TEGEN:

1. DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN DE AFDELING RUIMTELIJKE ORDENING, HUISVESTING, MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN VOOR DE PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, met kantoor te 8000 BRUGGE, Werkhuisstraat 9,

eerste geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr.

advocaat te

2.

wonende te

NIEUWPOORT,

tweede geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr.

en mr.

advocaat te

advocaat te

VERLEENT HET HOF HET VOLGEND ARREST.

1. VOORAFGAANDELIJK

Het hof heeft de partijen bij monde van hun raadsleden gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

Het hoger beroep van:

- In de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3147, ingesteld middels verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 07.12.2012;
- in de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3197, ingesteld middels verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 07.12.2012;

Is gericht tegen zowel het tussenvonnis d.d. 08.02.2012 als het eindvonnis d.d. 16.05.2012 van de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne in de samengevoegde zaken, aldaar gekend onder respectievelijk A.R. nr. 11/285/A en A.R. nr. 11/303/A op tegenspraak gewezen tussen:

- In de zaak gekend onder A.R. nr. 11/285/A:
 - als oorspronkelijke eiseres;
 - de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR (nader geïdentificeerd c.q. aangeduid als de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de afdeling ruimtelijke ordening, huisvesting, monumenten en landschappen voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoren gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuissstraat 9 - hierna steeds aangeduid als de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR) als oorspronkelijke eerste verweerder;
 - als oorspronkelijke tweede verweerder;
- In de zaak gekend onder A.R. nr. 11/303/A:
 - als oorspronkelijke elser;
 - de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR als oorspronkelijke verweerder.

Het hoger beroep van _____ In de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3194, ingesteld middels verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 13.12.2012, is gericht tegen het vonnis van de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne d.d. 08.02.2012 in de zaak aldaar gekend onder A.R. nr. 11/278/A op tegenspraak gewezen tussen:

- hemzelf als oorspronkelijke elser;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR als oorspronkelijke eerste verweerder;
- als oorspronkelijke tweede verweerder.

Het hoger beroep van:

- In de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3148, ingesteld middels verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 07.12.2012.
- _____ In de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3196, ingesteld middels verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 13.12.2012;

79777

is gericht tegen zowel het tussenvonnis d.d. 08.02.2012 als het eindvonnis d.d. 16.05.2012 van de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne in de zaak aldaar gekend onder A.R. nr. 11/370/A op tegenspraak gewezen tussen:

- als oorspronkelijke eiser;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR als oorspronkelijke verweerder;
- als oorspronkelijke vrijwillig tussenkomende partij.

2. DE FEITELIJKE GEGEVENS EN ANTECEDENTEN

en zijn gehuwd op voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te onder het wettelijk stelsel bij ontstentenis van een huwelijkscontract.

Op 11.03.1979 werd te hunnen verzoeken een aanvulling op hun huwelijkscontract verleden voor notaris met standplaats te m.n. dat in geval van overlijden van een van de echtgenoten, het gemeenschappelijk vermogen voor de geheleheid aan de overlevende echtgenote zal toebehoren in volle eigendom.

Deze aanvulling op het huwelijkscontract werd bij vonnis van 20.05.1980 door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel gehomologeerd.

werd bij vonnis van de correctionele rechtbank te Veurne van 20.10.2000 op strafrechtelijk gebied veroordeeld tot een geldboete van 100 BEF (thans 2,48 euro), gebracht op 20.000 BEF (thans 495,79 euro) of een vervangende gevangenisstraf van een maand, meer de kosten en de vaste vergoeding van 1.000 BEF (thans 24,79 euro), wegens het optrekken van een villa-woning niet conform de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning van 01.03.1993.

De bewezen strafrechtelijke inbreuken werden als volgt omschreven:

"Bij inbreuk op de artikelen 44, §1-1, 64 (1°; 2° en 5° lid°) en 65 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals thans geformuleerd in de artikelen 42, §1, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III en op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaandelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een

79778

bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1.

Op het terrein gelegen te *ten kadaster gekend onder*
geboren te *In eigendom toebehorende aan*
op *en zijn echtgenote* *geboren te*
op *belden samenwonende te*

namelijk

een villa woning te hebben opgetrokken niet conform de afgeleverde bouwvergunning dd. 01.03.1993 meer bepaald:

- *met een lengte van 18 meter i.p.v. de toegestane 13,8 meter*
- *te hebben voorzien van een garagebouw (14 m x 8 m) - gelegen naast de villa - met aanpalende tuinmuur (6 m x 2,5 m) waarvan nog een andere muur (24 m x 2,5 m) met dwarsmuur (3 m x 2,5 m) werd gebouwd zonder vergunning*
- *met een rood bruine dakbedekking i.p.v. een zwart glanzende*
- *met een andere dakhelling dan de toegestane hoek van 38°*
- *de aanwezige vijver te hebben vergroot met 2 à 3 meter en te hebben voorzien van een betonrand*

te *In de periode gaande van 30 augustus 1993 tot 1 augustus 1995.*

2.

en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden vanaf 1 augustus 1995 tot 2 juli 1998."

In dit vonnis werd de herstellvordering, uitgebracht door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR (nader in dit vonnis geïdentificeerd c.q. aangeduid als DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (AROHM), afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) West-Vlaanderen, Werkhuisstraat nr. 9, 8000 Brugge) als vrijwillig tussenkomende partij als ongegrond afgewezen (op grond van het feit dat deze herstellvordering buiten de redelijke termijn zou zijn gesteld).

Tegen deze beslissing werd door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR hoger beroep aangetekend op 27.10.2000, gevolgd door het O.M. op 30.10.2000.

Het arrest van de 10^e kamer van het hof van beroep alhier d.d. 21.12.2001 wijzigde de tenlastelegging sub 1 en sub 2 als volgt:

"Bij inbreuk op de artikelen 44, §1.1 strafbaar gesteld door de art. 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw tot 24 maart 1997 en vanaf 25 maart 1997 bij inbreuk op art. 42 §1.1° strafbaar gesteld door de art. 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondgedendom, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III en op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, namelijk zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd, ter zake:

A. op niet nader gekende data in de periode van 30 augustus 1993 tot 1 augustus 1995:

- **het bouwen van een villa en**
- **het vergroten van een bestaande vijver met tweemaal 2 à 3 meter en deze te hebben voorzien van een betonrand,**

B. vanaf 1 augustus 1995 tot 2 juli 1998:

de onder A hiervoor omschreven toestand in stand te hebben gehouden."

Middels dit arrest werd het hoger beroep van het O.M. ontvankelijk verklaard en werd op strafrechtelijk gebied veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 15 dagen en een geldboete van 2.000 BEF (thans 49,58 euro) gebracht op 400.000 BEF (thans 9.915,74 euro) of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden. De hoofdgevangenisstraf werd uitgesteld voor een periode van 3 jaar.

De beslissing over de herstellordering en over de gevorderde dwangsommen bij niet-tijdige uitvoering (zoals gevorderd door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR) werd onbepaald uitgesteld, in afwachting van de uitspraak over een aantal prejudiciële vragen die in een gelijkaardige zaak waren gesteld aan het toenmalige Arbitragehof (thans Grondwettelijk Hof).

Tegen dit arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 21.12.2001 werd door een voorziening in cassatie ingesteld.

Bij arrest van 01.10.2002 gewezen door het Hof van Cassatie werd de afstand van de vordering van (om reden dat het arrest d.d. 21.12.2001 op strafrechtelijk gebied geen einds beslissing was) gedecreteerd.

79780

Bij arrest d.d. 14.10.2005 van de 10^e kamer van het hof alhier werd:

"na arrest van 21/12/01 nr. 90.249 not. 66.1311/95 van het Openbaar Ministerie en als herstellende overheid:

De stedenbouwkundig inspecteur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (AROHM), afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) West-Vlaanderen, Werkhuisstraat nr. 9, 8000 Brugge"

tegen:

*Nr. 1156
wonende te*

slaaer, geboren te op

over de herstellende als volgt beslist:

"verklaart het hoger beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tegen het vonnis van 20 oktober 2000 ontvankelijk,

met eenparige stemmen ten gronde beslissend over dit beroep en over het eerder ontvankelijk verklaarde beroep van het Openbaar Ministerie:

laat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur toe op te treden als herstellende overheid,

wijzig het bestreden vonnis van 20 oktober 2000 nog voor zover uitspraak wordt gedaan over de herstellende en de vordering tot verbeurte van een dwangsom als volgt:

beveelt aan over te gaan tot het herstel van de plaats te nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de villa, hierin begrepen het garagegebouw en de aanpalende tuinmuur, en van de betonrand rond de vijver, beide vermeld in de bewezen verklaarde verbeterde tenlastelegging A, binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de stad Nieuwpoort van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in art. 153 DORO,

79781

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundig Inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 200 per dag vertraging in de niet nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden, met dien verstande dat boven een bedrag van € 250.000 geen dwangsom meer zal worden verbeurd,

veroordeelt tot de kosten gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie na het arrest van 21 december 2001; bepaalt deze kosten op € 63,48."

Tegen de arresten van 10^e kamer van het hof alhier d.d. 21.12.2001 en d.d. 14.10.2005 werd door cassatieberoep aangetekend.

Bij arrest d.d. 21.03.2006 van het Hof van Cassatie werd het cassatieberoep verworpen zodat de voormelde arresten en inzonderheid het arrest d.d. 14.10.2005 van het hof van beroep te Gent kracht van gewijsde kregen.

De herstellvordering diende derhalve te worden uitgevoerd tegen uiterlijk 21.03.2007 en Ingevolge een niet-tijdige uitvoering verbeurden de dwangsommen aldus vanaf 22.03.2007.

Op 14.06.2006 werd door vervolgens verhaal aangetekend tegen het arrest van 21.03.2006 gewezen door het Hof van Cassatie bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens teneinde aan te tonen dat de redelijke termijn wat betreft de herstellvordering overschreden werd.

Dit verhaal werd in toepassing van artikel 39 van het Reglement door het Europees Hof geweigerd.

Op 15.09.2006 werden het vonnis van de correctionele rechtbank te Veurne van 20.10.2000, het arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 21.12.2001, het arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005 alsook het arrest van het Hof van Cassatie van 21.03.2006 ten verzoeken van:

"De Stedenbouwkundige Inspecteur van de Afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen voor de Provincie WEST-VLAANDEREN - met kantoren gevestigd te 8000 BRUGGE, Werkhuisstraat nr. 9"

bij gerechtsdeurwaardersexploot aan betekend, waarbij tevens aan hem ter kennis werd gebracht:

"Bij arrest dd. 14/10/2005 van het Hof van Beroep te GENT, werd u veroordeeld tot het herstel van de plaats in de vorige staat van een perceel, gelegen te

79782

en dit binnen een termijn van 12 maanden na het in kracht van gewijsde treden van het arrest.

Dit betekent dat het bevolen herstel uiterlijk op 21/03/2007 uitgevoerd moet zijn. Bij gebreke van uitvoering vóór deze datum is u een dwangsom verschuldigd van 200 Euro per dag vertraging (met een maximum van 250.000 euro).

De volgende werken dienen overeenkomstig de beschikkingen van het arrest te worden uitgevoerd: afbraak van de villa, hierin begrepen het garagegebouw en aanpalende tuinmuur, en van de betonrand rond de vijver (incl. eventuele bodemplaat en funderingen), de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein en het herstel van de bodem in de oorspronkelijke toestand.

Overeenkomstig art. 152 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en zijn wijzigingen bent u als veroordeelde ertoe gehouden onmiddellijk, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, de stedenbouwkundige inspecteur én het College van Burgemeester en Schepenen op de hoogte te brengen, indien u de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig uitgevoerd hebt, waarna de stedenbouwkundige inspecteur, na controle een proces-verbaal van vaststelling zal opmaken. Behoudens bewijs van het tegendeel, geldt enkel het proces-verbaal van vaststelling als bewijs van herstel en van de datum van herstel.

Vanaf 21/03/2007 zal u dagelijks een dwangsom van 200 Euro worden verbeurd (met een maximum van 250.000 Euro) zolang het bevolen herstel niet integraal is doorgevoerd én het aldus doorgevoerd herstel niet wordt gemeld aan de stedenbouwkundige inspecteur, p/a afdeling Bouwinspectie, Koning Albert II-laan, 20, bus 7 te 1000 Brussel. Bovendien kan de stedenbouwkundige inspecteur na deze datum en na éénsluitend advies voor de Hoge Raad voor het Herstelbeleid beslissen het bevolen herstel ambtshalve op uw kosten uit te voeren. In dit kader werd of wordt nu al een wettelijke hypotheek ingeschreven op één of meerdere van uw onroerende goederen."

Alhoewel hiervan geen stukken worden voorgelegd staat het buiten betwisting dat:

- op 25.04.2007 op verzoek van dagvaarding werd gegeven aan de
STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR tot opheffing van de dwangsom in toepassing van artikel 1385quinquies Ger. W.;
- bij arrest van 14.03.2008 gewezen door de 10^e kamer van het hof alhier - als dwangsomrechter - deze vordering werd afgewezen als deels onontvankelijk, deels ontvankelijk doch ongegrond;
- het Hof van Cassatie bij arrest van 28.10.2010 het cassatieberoep van heeft afgewezen als ongegrond en aldus het verzoek tot het opschorten van
de looptijd van de dwangsommen verwierp, waardoor de dwangsommen verder bleven verbeuren.

79783

Ingevolge het niet-tijdig uitvoeren van de werken en het verbeuren van de dwangsommen werd op 10.05.2007 een eerste bevel tot betalen betekend voor de sedert 21.03.2007 verbeurde dwangsommen.

Opeenvolgend werd ten verzoeken van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR op 05.05.2007, 05.11.2007, 28.04.2008, 15.10.2008, 10.04.2009, 02.10.2009, 22.03.2010, 08.09.2010 en 03.03.2011 een bevel tot betalen betekend aan

Het laatste bevel d.d. 03.03.2011 werd gegeven tot betaling van volgende sommen:

- 288.000,00 euro dwangsom à 200,00 euro/dag vanaf 22.03.2007 t.e.m. 28.02.2011;
- 200,00 euro per dag vanaf 01.03.2011;
- 34,20 euro voor de kosten van uitgifte van het arrest d.d. 21.12.2001;
- 37,05 euro voor de kosten van uitgifte van het arrest d.d. 14.10.2005;
- 278,72 euro voor de kosten van betekening-bevel d.d. 15.09.2007;
- 305,95 euro voor de kosten van betekening-bevel d.d. 10.05.2007;
- 342,15 euro voor de kosten van betekening-bevel d.d. 05.11.2007;
- 347,88 euro voor de kosten van betekening-bevel d.d. 28.04.2008;
- 347,88 euro voor de kosten van betekening-bevel d.d. 15.10.2008;
- 363,01 euro voor de kosten van betekening-bevel d.d. 10.04.2009;
- 363,01 euro voor de kosten van betekening-bevel d.d. 02.10.2009;
- 365,23 euro voor de kosten van betekening-bevel d.d. 22.03.2010;
- 360,04 euro voor de kosten van betekening-bevel d.d. 08.09.2010;
- 389,33 euro voor de kosten van betekening-bevel d.d. 03.03.2011.

Op 14.04.2011 werd ten verzoeken van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR bij gerechtsdeurwaardersexploot aan herhaald bevel gegeven tot betaling van voormelde bedragen (vermeerderd met 24,12 euro voor de kosten van uittreksel van kadastrale leggers, 62,15 euro voor de kosten van hypothecair getuigschrift Veurne, 64,16 euro voor de kosten van hypothecair getuigschrift Ieper en 218,33 euro voor de kosten van het exploit d.d. 14.04.2011 zelf) en werd een proces-verbaal van uitvoerend beslag opgesteld waarbij volgende goederen in beslag werden genomen:

"In de keuken:

- *een barkast in mahonie met 2 stijlen, 3 sch 1 deur;*
- *een vitrinekast, 4 d 2 sch;*
- *een bruin lederen tweezits zetel;*
- *een combine frigo diepvries Miele rvs;*
- *een telefoontafeltje 1 sch;*
- *een marmeren staander;*
- *een beeld lampedaire;*
- *een dressoir;*

79784

- een tafel en 6 stoelen;
- een luster lampe belge koper;
- een werfradio Bosch;
- schilderij stilleven fruit;

In de living:

- een ovale tafel stijlmeubel;
- 1 dressoir ditto;
- 1 vitrinekast ditto;
- 1 speeltafel mahonie,
- een boekenstaander;
- een schilderij landschap met rivier en bloemen;
- een schilderij herbergtafereel;
- 2 kristallen lusters;
- een vitrinekast;
- een lodenkost met inleg;
- een salontafel met marmeren inleg;
- een salon in rood-bruin leder 3-2-1;
- een bijzettafel met marmeren inleg;
- een antiek schouwgarntuur (klok met twee kandelaars);
- een pendule;
- een pendule met slinger;

- een schilderij stilleven met karaf en fruit;
- een marmeren staander 3 stijlen;
- 2 ovale plaketten met wild
- 3 rechthoekige antieke tapijten;
- 1 rond chinees tapijt;
- nog een bijzettafel met marmeren inleg;
- een serveerwagen met glazen tabletten;
- een kleine antieke salon met gobelinkleding 2 11;
- een hoekconsoletafel;
- een ronde etagère met 3 glazen leggers;
- een audiolokkast 2 deuren 2 sch;
- een consolekast 2 deuren 2 sch en boekenrek;
- een vierkante salontafel franse stijl
- een schilderij landweg;
- een barmeubeltje ronde vorm;

In de hall:

- consoletafel met bijhorende spiegel;
- marmeren staander bruin;
- 2 schilderijen Bloemstukken get. Luna;
- 2 grote vazen zonder deksel zwarte kleur;
- rond tafeltje met glazen blad;
- 2 zeteltjes bruin leder;

79785

- een consoletafel antiek;
- een groot schilderij landschap;
- een grote kristallen luster met lange bellen;
- 2 rechthoekige antieke tapijten;
- een kast met inleg 4 schuiven;

In de nachthall:

- koperen etagèrekast;
- consoletafel met 3 sch. Fazant;
- oude naaimachine Singer;
- antieke eiken staande klok met slinger en gewichten;
- 3 reproducties Engelse Jachttafereelen;
- kleine secretaire

In de slaapkamer:

- rechthoekige salontafel;
- een KTV Loewe;
- een bordenkast 2 deur 2 sch een dressoir 6 sch.;
- een schilderij hoeve met bootje;
- een hoeketagere stijl;
- 2 lederen clubzetels;
- rechthoekig chinees vloertapijt
- 1 trog in massief hout;

In de kleine keuken:

- een wasautomaat Miele WS 5426;
- een droogkast Miele T 5206;

op het terras:

- een rechthoekige tuintafel
- 2 ligzetels;

In de tuin: grasmachine Izeki met benzinemotor;

een personenauto MERCEDES 300 Benzline, bouwjaar 1990, nr. plaat

chassis nr.

De verkoopsdag werd vastgesteld op 25.05.2011.

Op 13.05.2011 werd tevens ten verzoeken van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR een bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag op onroerend goed (artikel 1564 Ger.W.) betekend aan (dit teneinde betaling te bekomen van de bedragen vermeld in het exploit van 14.04.2011, meer 6,63 euro kosten inlichtingen burgerlijke stand en 292,93 euro kosten van het exploit d.d. 13.05.2011 zelf) en met aanzegging dat bij gebrek aan het voldoen aan het bevel uitvoerend beslag op onroerend goed zou worden gelegd, meer bepaald op volgende onroerende goederen:

"GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT VAN VEURNE- STAD NIEUWPOORT –

79786

Het goed beschreven in het uittreksel uit de kadastrale legger nummer 04515, afgeleverd op 28/02/2011 zoals volgt:

Een HUIS gelegen alsvoren, gekend ten kadaster voor
een grootte van 1ha 03a 27ca.

De eigendomsakte van het betreffende goed werd voor Meester Notaris te
in datum van verleden voor wat betreft: woonhuis met stallen en
hangaar, gekad. (huis zonder grond) en voor Meester
Notaris te In datum van : verleden voor wat betreft:
10.237,55 m² twee percelen grond gekad. en
en nrs. en

alsook op zijn aandeel in hierna vermeld onroerend goed:

GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT VAN IEPER – GEMEENTE

Het goed beschreven in het uittreksel van de kadastrale legger ofgeleverd op
zoals volgt:

Een BOUWLAND gelegen alsvoren gekend ten kadaster
voor een grootte van 1ha 28a 60ca."

3. DE PROCEDURES IN EERSTE AANLEG

3.1. De procedures gekend voor de eerste rechter onder A.R. nr. 11/285/A, A.R. nr. 11/303/A en A.R. nr. 11/278/A

3.1.a. Het voormeld proces-verbaal van uitvoerend roerend beslag d.d 14.04.2011 gaf aanleiding tot volgende procedures in eerste aanleg:

- door werd middels dagvaarding-revindicatie d.d. 28.04.2011 verzet ingesteld lastens de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en en deze procedura was gekend voor de eerste rechter onder A.R. nr. 11/285/A;
- door werd middels dagvaarding d.d. 28.04.2011 eveneens verzet ingesteld, welke dagvaarding werd betekend (en eveneens aangezegd aan de instrumenterende gerechtsdeurwaarder HINNISDAELS Etienne) aan:
 - enerzijds de "De stedenbouwkundige Inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoor gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9"
 - anderzijds de "De stedenbouwkundige Inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoor gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9,

79787

en woonstkeuze doende op het kantoor van Etienne HINNISDAELS, gerechtsdeurwaarder met kantoor te 8630 Veurne, Lindendreef 10^e; als zijnde de "gedaagden" en deze procedure was gekend voor de eerste rechter onder A.R. nr. 11/303/A;

- door (zijnde de zoon van en) werd op 29.04.2011 een dagvaarding in revindicatie betekend lastens de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en en deze procedure was voor de eerste rechter gekend onder A.R. nr. 11/287/A.

3.1.b. De vorderingen in de procedure gekend onder A.R. nr. 11/285/A kunnen als volgt worden weergegeven.

verzocht:

- te horen zeggen voor recht dat de betekening en het beslag d.d. 14.04.2011 op verzoek van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR aan nietig waren;
- de opheffing van het beslag te horen bevelen en te horen zeggen voor recht dat de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR gehouden was handlichting te verlenen van het beslag binnen de 48u na betekening van de tussen te komen beschikking en dit op straffe van een dwangsom van 1.250,00 euro per dag vertraging en te horen zeggen voor recht dat bij gebrek hieraan te voldoen binnen een termijn van 2 maand na betekening van de tussen te komen beslissing deze beslissing zou gelden als handlichting alsook haar te horen machtigen om over te gaan tot handlichting van het beslag op kosten van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR;
- minstens te horen zeggen voor recht dat er geen openbare verkoop van de in beslag genomen goederen kon plaatsvinden;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR te horen veroordelen tot de kosten van het geding (zoals door nader begroot).

In deze procedure werden conclusies neergelegd door "de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR", bevoegd voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoren te 8000 Brugge, Werkhulsstraat 9^e, waarin hij verzocht dat de eerste rechter:

- het verzet van 28.04.2011 ontvankelijk doch ongegrond zou verklaren;
- zou veroordelen tot de kosten van het geding (zoals nader begroot aan zijn zijde).

Ondergeschikt, enkel voor het geval hij in het ongelijk zou worden gesteld, verzocht hij om de rechtsplegingsvergoeding in hoofde van te horen afwijzen als ongegrond.

79788

llet:

- In eerste Instantie gelden dat gezien het P.V. van uitvoerend roerend beslag d.d. 14.04.2011 aan hem werd betekend ten verzoeken van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR er verkeerdelijk werd geconcludeerd door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR derwijze dat de conclusies van deze laatste niet toelaatbaar waren en niet als een geldig verweer konden worden ingeroepen;
- In tweede Instantie gelden zich te gedragen naar de wijsheid.

De vorderingen in de procedure gekend onder A.R. 11/303/A kunnen als volgt worden weergegeven.

_____ verzocht middels zijn dagvaarding zijn verzet ontvankelijk en gegrond te horen verklaren en derhalve:

- In hoofdde het proces-verbaal van uitvoerend beslag d.d. 14.04.2011 nietig te horen verklaren en daartoe o.a. te horen zeggen voor recht dat alle door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR betekende akten "betekening-bevel" d.d. 15.09.2006, 10.05.2007, 05.11.2007, 28.04.2008, 15.10.2008, 10.04.2009, 02.10.2009, 22.03.2010, 08.09.2010 en 03.03.2011 nietig waren;
- ~~minstens te horen zeggen voor recht dat de betekening van de akten "betekening-bevel" d.d. 08.09.2010 en d.d. 03.03.2011 geen stuitende werking hadden tot het beletten van de verjaring van de uitvoerbaarheid van het arrest van het hof van beroep te Gent d.d. 14.10.2005 en derhalve geen recht tot invordering van welkdanige dwangsommen meer verleenden;~~
- allerminst te horen zeggen voor recht dat op de ingevorderde dwangsommen geen interesten of kosten verschuldigd waren.

Tevens verzocht hij:

- te horen zeggen voor recht aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en aan de aangezegde gerechtsdeurwaarder dat hen op straffe van schadevergoeding als naar recht zou worden verboden uitvoerend onroerende beslag te leggen;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR zou worden veroordeeld tot alle gedingkosten (zoals door _____ nader begroot aan zijn zijde);
- hem akte te horen verlenen van zijn voorbehoud om in iedere stand van het geding zijn verweer tegen de onderscheiden hem betekende dwangbevelen of welkdanige rechtshandelingen of exploiten van gedwongen uitvoering verder te ontwikkelen als naar recht;
- het ult te spreken vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad, niettegenstaande ieder verhaal en zonder borgstelling;

79789

Ook in deze procedure werden conclusies neergelegd door "de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR", bevoegd voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoren te 8000 Brugge, Werkhulstraat 9", ook hierna verder aangeduid als de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR.

Hij verzocht dat de eerste rechter:

- het verzet zou afwijzen als ontvankelijk doch ongegrond;
- zou veroordelen tot de kosten van het geding (zoals nader begroot aan zijn zijde).

Ondergeschikt, enkel voor het geval hij in het ongelijk zou worden gesteld, verzocht hij om de rechtsplegingsvergoeding in hoofde van te horen afwijzen als ongegrond.

Middels het bestreden tussenvonniss d.d. 08.02.2012 werd(en) alvorens recht te doen:

- de zaken gekend onder A.R. nr. 11/285/A en A.R. nr. 11/303/A samengevoegd;
- ambtshalve de debatten heropend tenelnde de partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent:
 - de rechtsaard van de dwangsom zoals in het overwegend deel van deze beschikking nader omschreven en de gevolgen van deze rechtsaard voor het eigen dan wel gemeenschappelijk karakter waarvoor een bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag werd betekend;
 - het al dan niet vervuld zijn van de vereisten voor de toepassing van artikel 1412 BW in de hypothese dat het om een eigen schuld zou gaan en dienaangaande (en hen toe te laten dienaangaande het nodige bewijs te leveren).

handhaafde het door haar vóór het tussenvonniss gevorderde.

Ook handhaafde na dit tussenarrest zijn eerder gestelde vordering, met dien verstande dat hij (aanvullend of ter verduidelijking):

- verzocht dat de rechtbank zou zeggen voor recht dat de vordering van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR in overtreding van artikel 6 EVRM geschiedde en de inning van het dwangsomarrest niet meer toelaatbaar was;
- hij ook om de nietigverklaring verzocht van de (hangende de procedure voor de eerste rechter) aan hem betekende akten "betekening-bevel" d.d. 01.09.2011 en 22.02.2012;
- eveneens verzocht dat aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en aan de "aangezegde partij" (zijnde de boven reeds nader aangeduide instrumenterende gerechtsdeurwaarder) zou worden gezegd voor recht dat de openbare verkoping van

79790

de beslagen roerende goederen van hem, gesteld op woensdag 25.05.2011 of enige latere datum, ter openbare markt te Veurne om 11u00 op straffe van schadevergoeding als naar recht, zou worden verboden.

Tenslotte handhaafde in conclusies ook de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR het door hem (in de beide zaken) vóór hettussenvonnis gevorderde.

Middels het bestreden eindvonnis d d. 10.11.2012 werd:

- het verzet van ontvankelijk en deels gegrond verklaard in die zin dat de som aan verbeurde dwangsommen, waarvoor bij exploit van 14.04.2011 uitvoerend roerend beslag werd gelegd werd beperkt tot 250.000,00 euro;
- het verzet van ontvankelijk verklaard doch afgewezen als ongegrond;
- veroordeeld tot de kosten van het geding (niet nader te begroten aan zijn zijde aangezien ze te zijnen laste bleven en begroot aan de zijde van de "STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR" op 1.320,00 euro rechtsplegingsvergoeding);
- veroordeeld tot de kosten van het geding (niet nader te begroten aan zijn zijde aangezien ze te haren laste bleven en begroot aan de zijde van de "STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR" op 1.320,00 euro rechtsplegingsvergoeding).

3.b.3. In de procedure gekend onder A.R. nr. 11/278/A vorderde de dat zijn vordering ontvankelijk en gegrond zou worden verklaard in dienvolgens:

- zou worden gezegd voor recht dat hij enige eigenaar was volgende roerende goederen:
 - een barkast in mahonie met twee stijlen;
 - een marmeren staander;
 - een beeld lampe dalre;
 - werfradio Bosch;
 - een marmeren staande driestijlen;
 - twee ovale plaketten met wild;
 - marmeren staander bruin;
 - een Garmin GPS houder;
 - een Sony autoradio CDX 737 en CD changer CX737;
- het uitvoerend beslag op roerend goed zou worden opgeheven t.a.v. deze goederen;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR zou worden veroordeeld om binnen de 24 uur na het te wijzen vonnis vrijwillig opheffing te verlenen voor de bedoelde roerende goederen;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR zou worden gezegd voor recht dat bij gebrek aan vrijwillige opheffing binnen de gestelde termijn, het vonnis als opheffing zou gelden;

79791

- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR zou worden veroordeeld in alle kosten van het beslag en van de opheffing alsook in de kosten van het geding;
- het tussen te komen vonnis uitvoerbaar zou worden verklaard, niettegenstaande elk verhaal, zonder borgstelling en met uitsluiting van de mogelijkheid tot consignatie of kantonnement met bijzondere bestemming.

Ook in deze procedure:

- werden conclusies neergelegd door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR die verzocht het verzet van [redacted] te horen afwijzen als ontvankelijk doch ongegrond met veroordeling van laatstgenoemde tot de kosten van het geding (zoals door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR nader begroot aan zijn zijde);
- liet
 - In eerste instantie gelden dat gezien het P.V. van uitvoerend roerend beslag d.d. 14.04.2011 aan hem werd betekend ten verzoeken van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR er verkeerdelijk werd geconcludeerd door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR derwijze dat de conclusies van deze laatste niet toelaatbaar waren en niet als een geldig verweer konden worden ingeroepen;
 - In tweede instantie gelden zich te gedragen naar de wijsheid.

Middels het bestreden vonnis van de eerste rechter d.d. 08.02.2012 werd:

- de vordering van [redacted] ontvankelijk verklaard doch afgewezen als ongegrond;
- [redacted] veroordeeld tot de gedingkosten (zoals nader bepaald aan de zijde van de STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR en van [redacted] op elk 1.320,00 euro rechtsplegingsvergoeding).

3.2. De procedure gekend voor de eerste rechter onder A.R. nr. 11/370/A.

3.2.a. Het voormeld bevel voorafgaand aan uitvoerend onroerend beslag d.d. 13.05.2011 gaf aanleiding tot een dagvaarding d.d. 26.05.2011 in verzet van [redacted] voor de eerste rechter, welke procedure aldaar was gekend onder A.R. nr. 11/370/A.

Deze dagvaarding werd betekend (en eveneens aangezegd aan de instrumenterende gerechtsdeurwaarder HINNISDAELS Etienne) aan:

- enerzijds de "De stedenbouwkundige inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoor gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9"

79792

- anderzijds de "De stedenbouwkundige inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoor gevestigd te 8000 Brugge, Werkhulsstraat 9, en woonstkeuze doende op het kantoor van Etienne HINMSDAELS, gerechtsdeurwaarder met kantoor te 8630 Veurne, Lindendreef 10";

als zijnde de "gedaagden".

In deze procedure kwam vrijwillig tussen middels verzoekschrift, neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne op 25.11.2011.

3.2.b. vorderde zijn verzet ontvankelijk en gegrond te horen verklaren en derhalve:

- In hoofde het bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag op onroerend goed d.d. 26.05.2011 (artikel 1564 Ger.W.) nietig te horen verklaren en daartoe o.a. te horen zeggen voor recht dat alle door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR betekende akten "betekening-bevel" d.d. 15.09.2006, 10.05.2007, 05.11.2007, 28.04.2008, 15.10.2008, 10.04.2009, 02.10.2009, 22.03.2010, 08.09.2010 en 03.03.2011 nietig waren;
- minstens te horen zeggen voor recht dat de betekening van de akten "betekening-bevel" d.d. 08.09.2010 en d.d. 03.03.2011 geen stuitende werking hadden tot het beletten van de verjaring van de uitvoerbaarheid van het arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005 en derhalve geen recht tot invordering van welkdanige dwangsommen meer verleenden;
- allerminst te horen zeggen voor recht dat op de ingevorderde dwangsommen geen interesten of kosten verschuldigd waren.

Tevens verzocht hij:

- te horen zeggen voor recht aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en aan de aangezegde gerechtsdeurwaarder dat hen op straffe van schadevergoeding als naar recht zou worden verboden uitvoerend onroerende beslag te leggen;
- dat de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR zou worden veroordeeld tot alle gedingkosten (zoals door nader begroot aan zijn zijde);
- hem akte te horen verlenen van zijn voorbehoud om in iedere stand van het geding zijn verweer tegen de onderscheiden hem betekende dwangbevelen of welkdanige rechtshandelingen of exploitatie van gedwongen uitvoering verder te ontwikkelen als naar recht;
- het uit te spreken vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad, niettegenstaande ieder verhaal en zonder borgstelling.

79793

Ook in deze procedure:

- werden conclusies neergelegd door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR die verzocht:
 - het verzet van _____ te horen afwijzen als ontvankelijk doch ongegrond met veroordeling van laatstgenoemde tot de kosten van het geding (zoals door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR nader begroot aan zijn zijde);
 - om in ondergeschikte orde, enkel voor het geval hij in het ongelijk zou worden gesteld, de vordering van _____ tot het bekomen van een rechtsplegingsvergoeding te horen afwijzen als ongegrond;
- werd door _____ die voor het overige volhardde in zijn inleidende dagvaarding, gesteld dat gezien het bevel voorafgaand aan uitvoerend roerend beslag op onroerend goed d.d. 13.05.2011 aan hem werd betekend ten verzoeken van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, er verkeerdelijk werd geconcludeerd door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR derwijze dat de conclusies van deze laatste niet toelaatbaar waren en niet als een geldig verweer konden worden ingeroepen;

verzocht middels haar verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst om:

- haar vrijwillige tussenkomst en haar verzet tegen het bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag op onroerend goed d.d. 13.05.2011 ontvankelijk en gegrond te horen verklaren;
- dit bevel nietig te horen verklaren;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR te horen veroordelen tot alle kosten van het bevel en de uitvoering, meer de nader begrote rechtsplegingsvergoeding;
- de tussen te komen beslissing uitvoerbaar te horen verklaren, niettegenstaande verhaal, zonder borg en met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement.

3.2.c. Middels het bestreden tussenvonnis van de eerste rechter d.d. 08.02.2010 werden (nadat minstens impliciet akte werd verleend aan _____ van haar vrijwillige tussenkomst) alvorens recht te doen ambtshalve de debatten heropende teneinde de partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent:

- de rechtsaard van de dwangsom zoals in het overwegend deel nader omschreven en de gevolgen van deze rechtsaard voor het eigen dan wel gemeenschappelijk karakter waarvoor een bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag werd betekend;
- aangaande het al dan niet vervuld zijn van de vereisten van artikel 1562 Ger.W. gezien het bevel voorafgaand uitvoerend beslag op onroerend goed niet werd betekend aan _____ maar aangezegd.

79794

De zaak werd voor verdere behandeling vastgesteld op de zitting van 18.04.2012 en de conclusie-termijnen werden bepaald.

handhaafde het door haar vóór het tussenvonnis gevorderde.

Ook handhaafde na dit tussenarrest het eerder door hem gevorderde met dien verstande dat hij (aanvullend of ter verduidelijking) verzocht dat:

- de beslagrechter zou zeggen voor recht dat de vordering van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR in overtreding van artikel 6 EVRM geschiedt en de inning van het dwangsomarrest niet meer toelaatbaar was;
- ook de (hangende de procedure voor de eerste rechter) aan hem betekende akten "betekening-bevel" d.d. 01.09.2011 en 22.02.2012 zouden nietig worden verklaard;
- aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en aan de "aangezegde partij" (zijnde de boven reeds nader aangedulde instrumenterende gerechtsdeurwaarder) zou worden verboden om uitvoerend onroerend beslag te leggen.

Tenslotte volhardde ook de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR in conclusies in het door hem vóór het tussenvonnis gevorderde.

Middel het bestreden eindvonnis van de eerste rechter d.d. 16.05.2012 werd:

- het verzet van ontvankelijk verklaard, doch afgewezen als ongegrond;
- het verzet van ontvankelijk verklaard doch afgewezen als ongegrond;
- de verdere tenuitvoerlegging opgeschort tot totdat door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR werd voldaan aan de vereisten van artikel 1562 Ger.W.;
- veroordeeld tot de kosten van het geding (zoals nader bepaald aan de zijde van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR);
- veroordeeld tot de kosten van het geding (niet nader bepaald aan de zijde van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR bij gebrek aan opgave).

4. DE VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

4.a. Door wordt middels (het dispositief) van zijn syntheseconclusies (neergelegd op 23.01.2014 in alle door het hof te beslechten beroepsprocedures) gevorderd dat het hof de zaken gekend voor het hof alhier onder 2012/AR/3147, 2012/AR/3197, 2012/AR/3148, 2012/AR/3196 en 2012/AR/3194 samen voegt en:

1. zijn hoger beroep in de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3147 m.b.t. het roerend uitvoerend beslag en in de zaak voor het hof alhier gekend onder

79795

2012/AR/3148 m.b.t. het onroerend beslag ontvankelijk en gegrond verklaart en dienvolgens:

- a. het verzet tegen de uitvoering van het arrest van de 10^e correctionele kamer van het hof van beroep alhier d.d. 14.10.2005 ontvankelijk en gegrond verklaart en derhalve het bestreden tussenvonnissen van de eerste rechter d.d. 08.02.2012 en de belde eindvonnissen van de eerste rechter d.d. 16.05.2012 teniet doet;
- b. tevens zegt voor recht dat:
 - alle door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR betekende akten "betekening-bevel" d.d. 15.09.2006, 10.05.2007, 05.11.2007, 28.04.2008, 15.10.2008, 10.04.2009, 02.10.2009, 22.03.2010, 08.09.2010 en 03.03.2011 (zoals gevorderd in zijn Inleidende dagvaarding) alsook 01.09.2011 en 22.02.2011 (zoals aanvullend gevorderd in conclusies voor de eerste rechter) en tevens 16.08.2012, 08.02.2013 en 02.08.2013 (zijnde de betekeningen-bevel gedaan ten verzoeken van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR hangende de beroepsprocedures), nietig zijn, deze partij daartoe noch bevoegdheid noch hoedanigheid hebbende dergelijke akten en vorderingen te laten betekenen o.a. met wederréchtelijke aanwending en gebruik van de uitvoerbare uitgifte van het arrest van de 10e correctionele kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005 en dienvolgens:
 - hem hierbij tevens verbod oplegt deze nog ooit aan te wenden tot welk doel ook, op straffe van schadevergoeding als naar recht;
 - zegt voor recht dat alle door "DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR" gelegde uitvoerende beslagen op zowel roerend als onroerend goed van hem, al dan niet hem in gemeenschap of onverdeeldheid of eigen eigendom toebehorend, nietig zijn, minstens geen rechtsgevolgen te zijnen nadele kunnen hebben;
 - zegt voor recht dat alle inschrijvingen van vonnissen of akten van beslag dienen verwijderd waar deze inschrijvingen in rand van welkdanige akte o.a. de hypothecaire inschrijving door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van het arrest d.d. 14.10.2005 van het hof alhier in het hypotheekkantoor te Veurne onder formallteltnr. 066.M.14.04.2006 ten rande van het boek 145 nr. 28 op overlegging van de uitvoerbare uitgifte van voornoemd arrest aan de hypotheekbewaarder;
- c. minstens zegt voor recht dat de vervolgingen sedert 22.10.1995 tegen hem blijvend geschieden in overtreding met de Belgische openbare orde enerzijds door miskening van artikel 6.1 EVRM in overtreding van de duurtijd van de redelijke termijn van vervolging als anderzijds met miskening van artikel

79798

- 14.3.c. EVRM door hem met onredelijke termijn te blijven vervolgen, minstens zegt voor recht dat de vervolging van hem op grond van het arrest van het hof van beroep alhier d.d. 14.10.2005 en de uitvoering ervan, niet langer aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR tot inning van de dwangsom wordt toegestaan op straffe van schadevergoeding provisioneel begroot 1,00 euro, meer de wettelijke Interests, kosten en de rechtsplegingsvergoeding;
- d. In nog meer ondergeschikte orde, voor het geval het hof van oordeel zou zijn dat het door hem gemaakte onderscheid tussen de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR enerzijds en de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR anderzijds ongegrond is, geen van beide vóornoemde Instanties in het kader van de gemeenrechtelijke uitvoeringsprocedure tot betaling van de beweerdelijk verbeurde dwangsommen en kosten over een toelaatbaar en ontvankelijk vorderingsrecht beschikt aangezien bij de betwiste akten van betekening-bevel en beslaglegging, waartegen verzet werd gedaan, geen rechtspersoon optreedt t.t.z. een rechtspersoon bekleedt met rechtspersoonlijkheid, en evenmin een natuurlijke persoon optreedt zich uitdrukkelijk én rechtsgeëdig uitgend als vertegenwoordiger van een publiekrechtelijke rechtspersoon bekleedt met rechtspersoonlijkheid en derhalve met de bevoegdheid om in rechte op te treden;
- e. allertminst zegt voor recht dat door hem op de ingevorderde dwangsom geen Interests of welkdanige kosten verschuldigd zijn;
2. ten aanzien van de procedures gekend voor het hof alhier onder 2012/AR/3197 (met als appellante _____), onder 2012/AR1396 (met als appellante _____) en onder 2012/AR/3194 (met als appellant _____), akte ervan neemt dat:
- a. hij deze vordering en grieven van deze appellanten betwist voor zover aan hem enig schuldig handelen of nalaten wordt verweten;
- b. hij zich minstens gedraagt naar de wijsheid van het hof;
3. zegt voor recht dat:
- a. alle door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR ter griffie van het hof neergelegde conclusies in de verschillende beroepsprocedures voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3147, 2012/AR/3197, 2012/AR/3148, 2012/AR/3196 en 2012/AR/3194, niet worden toegelaten, minstens niet kunnen worden ontvangen bij gebrek aan nalevering van het artikel 813 Ger.W. daar vóornoemde persoon, in welke hoedanigheid ook, nooit rechtsgeldig aanwezig of partij was in de huidige procedures gevoerd tegen en door DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR ter uitvoering van het dwangsomarrest d.d. 14.10.2005 en vóornemde GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR ook niet over meer over de uitvoerbare uitgifte van het vóornoemd arrest beschikt gezien deze in het bezit was van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, zodat de uitvoering van dit arrest

79797

door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR niet meer mogelijk was;

b. minstens vaststelt dat deze (bedoeld wordt "deze uitvoering") strijdig zijnde met de Belgische openbare orde geschiedt door overtreding van artikel 6.1 E.V.R.M. en artikel 14c BUPO-verdrag;

4. de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, solidair, zo niet *in solidum*, minstens de ene bij gebreke van de andere veroordeelt tot alle kosten van de beide instanties (zoals door nader begroot aan zijn zijde).

In "aanvullende synthesebesluiten" (neergelegd op 24.01.2014) breidt zijn bovengestelde vorderingen m.b.t. de akten betekening-bevel ook uit tot de betekening-bevel ten verzoeken van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR op 22.01.2014.

4.b. Middels zijn verzoekschrift tot hoger beroep en zijn in deze instantie op 28.02.2014 en 03.03.2014 neergelegde syntheseconclusies in de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3194 vordert dat het hof zijn hoger beroep ontvankelijk en gegrond verklaart, het bestreden vonnis teniet doet en opnieuw wijzende, zijn oorspronkelijke vordering gegrond verklaart en derhalve:

- zegt voor recht dat hij enige eigenaar is van volgende roerende goederen:
 - een barkast in mahonie met twee stijlen;
 - een marmeren staander;
 - een beeld lampedaire;
 - werfradio Bosch;
 - een marmeren staande drie stijlen;
 - twee ovale plaketten met wild;
 - marmeren staander bruin;
 - een Garmin GPS houder;
 - een Sony autoradio CDX 737 en CD changer CX737.
- het uitvoerend beslag op roerend goed opheft t.a.v. deze goederen;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR veroordeelt om binnen de 24 uur na het te wijzen vonnis (bedoeld wordt het "te wijzen arrest") vrijwillig opheffing verleent voor de aan hem toebehorende goederen;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR zegt voor recht dat bij gebrek aan vrijwillige opheffing binnen de gestelde termijn, het vonnis (bedoeld wordt "het arrest") als opheffing zal gelden;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR veroordeelt in alle kosten van het beslag en van de opheffing alsook in de kosten van het geding (zoals door nader begroot aan zijn zijde op de kosten van de beide instanties);
- het tussen te komen vonnis uitvoerbaar zou worden verklaard, niettegenstaande elk verhaal, zonder borgstelling en met uitsluiting van de mogelijkheid tot consignatie of kantonnement met bijzondere bestemming.

4.c. Door _____ wordt middels (het dispositief) van haar syntheseconclusies (neergelegd op 23.01.2014) in de door het hof te beslechten beroepsprocedures gekend onder 2012/AR/3147 en 2012/AR/3197 verzocht dat het hof:

- het hoger beroep (bedoeld wordt het hoger beroep van _____ in de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3147 en haar hoger beroep in de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3197) ontvankelijk en gegrond verklaart;
- het vonnis *a quo* (bedoeld wordt de bestreden vonnissen) teniet doet en opnieuw wijzende:
 - het oorspronkelijke verzet ontvankelijk en gegrond verklaart;
 - zegt voor recht de betekening en het beslag d.d. 14.04.2011 op verzoek van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR nietig zijn;
 - de opheffing van het beslag beveelt en zegt voor recht dat de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR gehouden is handlichting te verlenen van het beslag binnen de 48u na betekening van de tussen te komen beschikking (bedoeld wordt het tussen te komen "arrest"), dit op straffe van een dwangsom van 1.250,00 euro per dag vertraging en zegt voor recht dat bij gebrek hieraan te voldoen binnen een termijn van 2 maand na betekening van de tussen te komen beslissing deze beslissing zal gelden als handlichting alsook haar machtigt om over te gaan tot handlichting van het beslag op kosten van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR;
 - minstens zegt voor recht dat alle vervolgingen namens de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR gevoerd op basis van de nader bepaald gerechtelijke uitspraken sedert 22.10.1995 tegen _____ blijvend geschieden in overtreding met de Belgische openbare orde enerzijds door miskennen van artikel 6.1 EVRM in overtreding van de duurtijd van de redelijke termijn van vervolging als anderzijds met miskennen van artikel 14.3.c. BUP O door _____ met onredelijke termijn te blijven vervolgen, minstens zegt voor recht dat de vervolging van hem op grond van het arrest van het hof van beroep alhier d.d. 14.10.2005 en de uitvoering ervan, niet langer aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR tot inning van de dwangsom wordt toegestaan op straffe van schadevergoeding provisioneel begroot 1,00 euro, meer de wettelijke interesten, kosten en de rechtsplegingsvergoeding;
 - haar akte verleent van het felt zij zich aansluit bij de overwegingen van _____ in zijn beroepsakte, ook op het punt waar de heer _____ eveneens een schending van artikel 6.1 EVRM en artikel 14.3.c van het BUPO-verdrag inroept, nu zij ook persoonlijk nadeel ondervindt van deze schending;
 - er akte van neemt dat zij zich evenwel niet akkoord kan verklaren met de stellingname van _____ waar deze enige nalatigheid of schuldig handelen betwist t.g.v. het niet uitvoeren van de herstellordering;

79799

- de conclusies en vorderingen van de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR in graad van beroep onontvankelijk dan wel ongegrond verklaart;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR belden veroordeelt tot de alle kosten van het beslag, meer de rechtsplegingsvergoeding (zoals door nader begroot aan haar zijde).

Door [] wordt middels (het dispositief) van haar syntheseconclusies (neergelegd op 11.09.2013 en op 23.01.2014) in de door het hof te beslechten beroepsprocedures gekend onder 2012/AR/3148 en 2012/AR/3196 verzocht dat het hof:

- het hoger beroep (bedoeld wordt het hoger beroep van [] in de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3148 en haar hoger beroep in de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3196) ontvankelijk en gegrond verklaart;
- het vonnis a quo (bedoeld wordt "de bestreden vonnissen") teniet doet, opnieuw wijzende haar oorspronkelijke vorderingen ontvankelijk en gegrond verklaart en dienvolgens:
 - haar vrijwilligetussenkomst en haar verzet tegen het bevel voorafgaand aan het uitvoerend beslag op onroerend goed d.d. 13.05.2011 ontvankelijk en gegrond verklaart;
 - dit bevel d.d. 13.05.2011 nietig verklaart;
 - de opheffing van het beslag beveelt en zegt voor recht dat de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR gehouden is handlichting te verlenen van het beslag binnen de 48u na betekening van de tussen te komen beschikking (bedoeld wordt het tussen te komen arrest), dit op straffe van een dwangsom van 1.250,00 euro per dag vertraging en zegt voor recht dat bij gebrek hieraan te voldoen binnen een termijn van 2 maand na betekening van de tussen te komen beslissing deze beslissing zal gelden als handlichting alsook haar machtigt om over te gaan tot handlichting van het beslag op kosten van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR;
 - minstens zegt voor recht dat alle vervolgingen namens de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR gevoerd op basis van de nader bepaald gerechtelijke uitspraken sedert 22.10.1995 tegen [] blijvend geschieden in overtreding met de Belgische openbare orde enerzijds door miskennis van artikel 6.1 EVRM in overtreding van de duurtijd van de redelijke termijn van vervolging als anderzijds met miskennis van artikel 14.3.c. BUPO door [] met onredelijke termijn te blijven vervolgen, minstens zegt voor recht dat de vervolging van hem op grond van het arrest van het hof van beroep alhier d.d. 14.10.2005 en de uitvoering ervan, niet langer aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR wordt toegestaan, noch enige inning van eender welk bedrag aan dwangsom op

79800

straffe van schadevergoeding provisioneel begroot 1,00 euro, meer de vergoedende interesten;

- haar akte verleent van het feit zij zich aansluit bij de overwegingen van In zijn beroepsakte, ook op het punt waar de heer eveneens een schending van artikel 6.1 EVRM en artikel 14.3.c van het BUPO-verdrag inroept, nu zij ook persoonlijk nadeel ondervindt van deze schending;
- de conclusies en vorderingen van de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR in graad van beroep onontvankelijk dan wel ongegrond verklaart;
- de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR beiden veroordeelt tot de alle kosten van het beslag, meer de rechtsplegingsvergoeding (zoals door nader begroot aan haar zijde).

4.d. De GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR verzoekt (middels het dispositief van zijn op 28.03.2014 neergelegde syntheseconclusies) dat het hof in de zaken voor het hof ahier gekend onder 2012/AR/3147 en 2012/AR/3197:

- het hoger beroep afwijst als ontvankelijk doch ongegrond;
- de bestreden beschikking (bedoeld wordt "de bestreden beschikkingen") bevestigt en het verzet afwijst als ontvankelijk doch ongegrond;
- wat betreft de gedingkosten:
 - in hooforde en veroordeelt tot de gedingkosten van de beide instanties (zoals door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR nader begroot aan zijn zijde).
 - in ondergeschikte orde, voor het geval hij in het ongelijk zou worden gesteld, de vordering van en tot het verkrijgen van een rechtsplegingsvergoeding als ongegrond afwijst.

In de zaak voor het hof ahier gekend onder 2012/AR/3194 wordt door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR (middels het dispositief van zijn op 28.03.2014 neergelegde syntheseconclusies) verzocht dat het hof:

- het hoger van afwijst als ontvankelijk doch ongegrond;
- de bestreden beschikking bevestigt;
- veroordeelt tot de kosten van het geding in de beide instanties (zoals door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR nader begroot aan zijn zijde).

In de zaken voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3148 en 2012/AR/3196 verzoekt de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR (middels het dispositief van zijn op 28.03.2014 neergelegde syntheseconclusie) dat het hof:

- het beroep van "de appellanten" (zijnde dus het hoger beroep van in de zaak gekend onder 2012/AR/3148 en het hoger beroep van in de zaak gekend onder 2012/AR/3196) afwijst als ontvankelijk doch ongegrond;
- de bestreden beschikking (bedoeld wordt de bestreden beschikkingen c.q. vonnissen) bevestigt;
- wat betreft de gedingkosten:
 - in hoofddorde en veroordeelt tot de gedingkosten van de beide instanties (zoals door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR nader begroot aan zijn zijde);
 - In ondergeschikte orde, voor het geval hij in het ongelijk zou worden gesteld, de vordering van en tot het verkrijgen van een rechtsplegingsvergoeding als ongegrond afwijst.

5. BEQOORDELING

5.a. Voorafgaandelijk

5.a.1. Het overlijden van

Hangende het beraad, meer bepaald bij brief d.d. 30.10.2014 (neergelegd ter griffie van het hof alhier op 03.11.2014), meldde de raadsman van het volgende:

"Mij bereikt op heden telefonisch bericht dat in hogere zaken, geplukt op de zitting van 09.09.2014, en gesteld op uitspraak op een latere datum, onze cliënt de Heer wonende te overleden is.

Deze mededeling geschiedt onder voorbehoud van het mij beloofde toezenden van de akte van overlijden.

Namens mijn medepleiter, Mr. G. Vermeire van de Balie van Gent, en mezelf, laat ik U dit bericht evenals aan de overige raadsleden geworden, om te dienen als naar recht.

Kopij van deze brief zend ik aan confraters Mr. G. Vermeire, Mr. V. Tollenaere, Mr. A. Coullier en mr. D. Waeyaert."

Op 11.12.2014 werd een uittreksel uit de overlijdensakte neergelgd ter griffie.

79802

Los van het antwoord op de vraag of deze stukken ha de sluiting van de debatten, m.a.w. hangende het beraad in het dossier kunnen worden gevoegd en door het hof mee in overweging kunnen worden genomen, dient evenwel gesteld dat het overlijden van een partij het geding niet doet onderbreken indien het overlijden (zoals in deze) zich voordoet na de sluiting van de debatten (vgl. Cass. 18.02.1971, Pas. 1971, I, 558; Cass. 27.01.1989, Arr. Cass. 1988-89, 641, Pas. 1989, I, 570).

Indien het overlijden zich dus voordoet tijdens het beraad nadat de debatten gesloten zijn kan dit dus geen aanleiding geven tot een hervatting van geding.

5.a.2. Het verzoek ex artikel 748, §2 Ger.W.

5.a.2.a. Door _____ werd op 23.07.2014 ter griffie van het hof alhier een verzoekschrift ex artikel 748, § 2 Ger.W. neergelegd in alle onderhavige door het hof te beslechten beroepsprocedures

Middels dit (deze) verzoekschrift (verzoekschriften) laat _____ gelden dat:

- op 14.07.2011 aan hem een nieuw exploit "betekening-bevel" werd betekend door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR waarin o.m. opnieuw een dwangsom wordt geëist van 200,00 euro per dag vertraging na 21.03.2007 wat betreft de uitvoering van het arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005;
- voorheen reeds zesmaandelijks door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR 15-gelijkwaardige bevelen aan hem werden betekend met dezelfde inhoud, doch steeds binnen de opgelegde conclusietermijnen, zodat hij steeds tijdig bij conclusies de wettelijkheid van de tenuitvoerlegging kon aanvechten;
- het exploit d.d. 14.07.2014 een nieuwe handeling betreft van gedwongen tenuitvoerlegging en een belangrijk en nieuw stuk beheist dat invloed kan hebben op de beoordeling van het geschil dat precies gaat over de tenuitvoerlegging wegens beweerde dwangsomschuld en dwanguitvoering tot herstel in de oorspronkelijke toestand, met dreiging van beslag op roerende en onroerende goederen, minstens mede toebehorend aan hem;
- hij in de door het hof te beslechten beroepsprocedures op datum van de hem laatst gegunde conclusietermijnen (m.n. 28.02.2014 in de zaken voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3147 en 2012/AR/3148 en 30.04.2014 in de zaken voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3194, 2012/AR/3196 en 2012/AR/3197) geen kennis kon hebben van voormeld exploit betekening-bevel d.d. 14.07.2011 en voormelde conclusietermijnen hem niet toelaten te reageren t.o.v. het 16^e exploit van betekening-bevel;
- hij de mogelijkheid moet hebben "in zijn eis in hoger beroep zijn argumentatie mede het voormeld exploit van betekening-bevel van 14 juli 2014 te kunnen verantwoorden mede t.o.v. alle partijen, gezien het 5 nog niet samengevoegde procedures betreft";

zodat hij verzoekt om toegelaten te worden een nieuwe en aanvullende conclusie neer te leggen in de 5 beroepsprocedures.

Dit verzoekschrift werd onder toepassing van artikel 748, § 2 lid 2 in fine Ger.W. in alle beroepsprocedures bij gewone brief ter kennis gebracht van de overige partijen en hun raadslieden.

De GEWESTE.LIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR liet onder toepassing van artikel 748, § 2, lid 3 Ger.W. zijn opmerkingen omtrent het verzoek in alle beroepsprocedures aan het hof geworden.

5.a.2.b. De 5 beroepsprocedures stonden onder toepassing van artikel 747, § 2, lid 3 Ger.W. allen gefixeerd voor de terechtzitting van 09.09.2014.

Op deze terechtzitting werden de partijen in eerste instantie gehoord m.b.t. het verzoek ex artikel 748, § 2 Ger.W. en de door de raadslieden van _____ werd gemeld dat dit verzoek werd gehandhaafd.

Waar artikel 748, § 2, lid 4 Ger.W. bepaalt:

"Binnen acht dagen na het verstrijken van de termijn bedoeld in het voorgaand lid, doet de rechter uitspraak op stukken door middel van beschikking."

dient gesteld dat:

- voormelde termijn niet op straffe van enige sanctie is voorgeschreven;
- niets belet dat een verzoek ex artikel 748, § 2 Ger.W. door de rechter (in deze het hof) wordt gevoegd bij de behandeling ten gronde en over het verzoek uitspraak wordt gedaan in een vonnis (dan wel arrest), waarbij alsdan:
 - hetzij de debatten worden heropend en nieuwe conclusie-termijnen worden bepaald voor zover het verzoek ex artikel 748, § 2 Ger.W. ontvankelijk en gegrond wordt bevonden;
 - hetzij het verzoek ex artikel 748, § 2 Ger.W. onontvankelijk of ongegrond wordt verklaard en alsdan ten gronde wordt beslist.

5.a.2.c. Artikel 748, § 2 lid 1 Ger.W. bepaalt:

"Een partij die conclusies heeft genomen, mag ten laatste dertig dagen vóór de rechtsdag om een nieuwe conclusie-termijn verzoeken, indien zij gedurende de termijn die aan de rechtsdag voorafgaat, een nieuw en ter zake dienend stuk of feit heeft ontdekt dat nieuwe conclusies rechtvaardigt."

79804

Het nieuw stuk of felt op grond waarvan een nieuwe (c.q. aanvullende) conclusietermijn wordt gevorderd moet terzake dienend zijn, m.a.w. het dus van aard zijn om de rechterlijke beslissing te beïnvloeden en rechtstreeks verband houden met de zaak.

Waar dat hij: ter rechtvaardiging van zijn verzoek ex artikel 748, §2 Ger.W. laat gelden

- hij in zijn vordering dan wel verweer met het exploit van betekening-bevel d.d. 14.07.2014 geen rekening heeft kunnen houden;
- in een eerlijk en tegensprekelijk geding de mogelijkheid moet hebben om in zijn eis in hoger beroep in zijn eis in hoger beroep zijn argumentatie mede het voormeld exploit van betekening-bevel van 14 juli 2014 te kunnen verantwoorden mede t.o.v. alle partijen, gezien het 5 nog niet samengevoegde procedures betreft;

maakt deze "motivering" op generlei wijze aannemelijk of en in welke mate het exploit van betekening-bevel d.d. 14.07.2014 de beoordeling van het geschil in deze zou kunnen beïnvloeden.

Aan de beoordeling van het hof ligt o.a. voor het verzet van tegen:

- het exploit d.d. 14.04.2011 houdende herhaald bevel tot betaling en uitvoerend beslag op roerend goed;
- het exploit d.d. 13.05.2011 houdende bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag op onroerend goed;

waarbij hij:

- middels zijn onderscheiden dagvaardingen in verzet verzocht deze exploiten nietig te horen verklaren en daartoe o.a. te horen zeggen voor recht dat alle door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR betekende akten "betekening-bevel" d.d. 15.09.2006, 10.05.2007, 05.11.2007, 28.04.2008, 15.10.2008, 10.04.2009, 02.10.2009, 22.03.2010, 08.09.2010 en 03.03.2011 nietig waren;
- zijn vorderingen desbetreffend:
 - voor de eerste rechter uitbreidde tot de door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR hangende de procedures voor de eerste rechter betekende exploiten van "betekening-bevel" d.d. d.d. 01.09.2011 en 22.02.2012;
 - in deze instantie uitbreidt tot de door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR hangende onderhavige beroepsprocedures betekende exploiten van "betekening-bevel" d.d. 16.08.2012, 08.02.2013, 02.08.2013 en 22.01.2014.

Door wordt hetzelfde gevorderd (middels tussenvordering) in de procedures voor de eerste rechter ingeleid door (zijnde haar verzet tegen het exploit d.d. 14.04.2011 houdende herhaald bevel tot betaling en uitvoerend beslag op

79805

roerend goed en haar verzet tegen het exploit d.d. 13.05.2011 houdende bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag op onroerend goed) en in de procedure voor de eerste rechter ingeleid door (zijnde zijn verzet het exploit d.d. 14.04.2011 houdende herhaald bevel tot betaling en uitvoerend beslag op roerend goed).

Het felt dat de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR op 14.07.2014 opnieuw overging tot betekening-bevel (en dit gelet op het bepaalde in artikel 1385oct/es Ger.W.) is op zichzelf niet relevant voor de beoordeling van het door gevorderde.

Een verzoek ex artikel 748, §2 Ger.W. kan daarenboven niet dienstig zijn om een gedingpartij alsnog toe te laten haar vordering uit te breiden tot een exploit van betekening-bevel dat werd verricht hangende de procedure.

Voor zoveel als nodig merkt het hof op dat:

- voor zover zou worden ingaan op het door gevorderde en aldus zou worden besloten tot nietigheid op de door ingeroepen gronden, het gezag van gewijsde van het arrest hoe dan ook een (verdere) uitvoering op grond van de gedane betekeningen-bevel zal verhinderen;
- voor zover het hof niet tot de door gevorderde nietigheid zou besluiten het voormeld exploit van betekening-bevel d.d. 14.07.2014 om de redenen in fine van dit arrest uiteengezet (meer bepaald de beoordeling inzake de kosten van de exploiten van betekening-bevel) geen relevantie vertoont voor wat betreft de uitvoering van het arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005.

5.b. De samenvoeging

Door wordt om de samenvoeging verzocht van de zaken alhier voor het hof gekend onder 2012/AR/3147, 2012/AR/3197, 2012/AR/3194, 2012/AR/3148 en 2012/AR/3196.

Door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR werden dezelfde conclusies neergelegd:

- enerzijds in de zaken voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3147 en 2012/AR/3197;
- anderzijds in de zaken voor het hof alhier gekend 2012/AR/3148 en 2012/AR/3196.

Ook legde dezelfde conclusies neer:

- enerzijds in de zaken voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3147 en 2012/AR/3197;
- anderzijds in de zaken voor het hof alhier gekend 2012/AR/3148 en 2012/AR/3196.

79806

Alhoewel noch de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR noch expliciet om de samenvoeging verzoeken, dient hun proceshouding in deze minstens impliciet als een verzoek tot samenvoeging van enerzijds de zaken voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3147 en 2012/AR/3197 en anderzijds de zaken voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3148 en 2012/AR/3196 te worden beschouwd.

Artikel 30 Ger.W. bepaalt:

"Rechtsvorderingen kunnen als samenhangende zaken worden behandeld, wanneer zij onderling zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen te behandelen en te berechten, teneinde oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn, wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht".

De tussen verschillende zaken bestaande samenhang in de zin van artikel 30 Ger.W. staat ter vrije beoordeling van de feitenrechter. Het verzoek van een partij om verschillende zaken wegens samenhang samen te voegen is overigens geen vordering, verweer of exceptie waaromtrent de rechter zijn beslissing nader moet motiveren (vgl. Cass. 28.06.1998, onultgeg., inzake Lonfils/Belgische Staat; Cass. 25.01.1991, RW 1990-91, 1436; Cass. 28.09.1984, Pas., 1985, I, 141).

~~Om tot samenhang te besluiten is het feit dat de zaken met elkaar verband houden weliswaar niet voldoende, er moet een objectieve band bestaan zodat gedeeltelijke, afwijkende of onverzoenbare beslissingen te vrezen vallen indien er geen voeging bevolen wordt.~~

De vaststellingen dat:

- zowel de uitvoering op roerende goederen (middels het exploit d.d. 14.04.2011 houdende herhaald bevel tot betaling en uitvoerend beslag op roerend goed) als de uitvoering op onroerende goederen (middels het exploit d.d. 13.05.2011 houdende bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag op onroerend goed) geschiedt op grond van één en dezelfde uitvoerbare titel, meer bepaald het arrest van de 10e kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005;
 - middels de hem ingestelde verzetsprocedures de nietigheid vordert van de lastens hem gedane uitvoeringshandelingen (Inzonderheid van het exploit d.d. 14.04.2011 houdende herhaald bevel tot betaling en uitvoerend beslag op roerend goed, van het exploit het exploit d.d. 13.05.2011 houdende bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag op onroerend goed en van alle door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR betekende akten "betekening-bevel");
 - wat betreft de procedures ingeleid voor de eerste rechter door
en
alleszins:

PAGE 01-00000070186-0036-0071-01-01-4

79807

- In eerste aanleg ook liet gelden dat verkeerdelijk werd geconcludeerd door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR derwijze dat de conclusies van deze laatste niet toelaatbaar waren en niet als een geldig verweer konden worden ingeroepen en dit in deze instantie wordt herhaald;
- dit in hoger beroep herhaalt;
- zowel (zowel in het overwegend gedeelte als in het dispositief van haar conclusies in eerste aanleg en in hoger beroep) als (alleszins in het overwegend gedeelte van zijn conclusies in eerste aanleg en in hoger beroep) zich aansluiten bij de middelen die ontwikkelde m.b.t. de nietigheid van de uitvoeringshandelingen alsook m.b.t. de niet-toelaatbaarheid van de conclusies van de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR;

doen besluiten dat er een voldoende objectieve band tussen de onderscheiden beroepsprocedures voorhanden is om tot de samenvoeging ervan te beslissen, gezien inderdaad onverenigbare of afwijkende beslissingen te vrezen vallen indien er geen voeging zou worden bevolen.

5.c. De ontvankelijkheid van de hogere beroepen.

Er ligt geen akte van betekening voor van de:

- bestreden tussenbeslissing d.d. 08.02.2012 en de bestreden eindbeslissing d.d. 16.05.2012 in samengevoegde zaken voor de eerste rechter gekend onder A.R. nr. 11/285/A (verzet van tegen het proces-verbaal van uitvoerend beslag op roerend goed d.d. 14.04.2011) en A.R. nr. 11/303/A (verzet van tegen het proces-verbaal van uitvoerend beslag op roerend goed d.d. 14.04.2011);
- de bestreden eindbeslissing d.d. 08.02.2012 in de zaak voor de eerste rechter gekend onder A.R. nr. 11/278/A (verzet van tegen het proces-verbaal van uitvoerend beslag op roerend goed d.d. 14.04.2011);
- de bestreden tussenbeslissing d.d. 08.02.2012 en de bestreden eindbeslissing d.d. 16.05.2012 in de zaak gekend voor de eerste rechter onder A.R. nr. 11/370/A (verzet van tegen het bevel voorafgaand aan uitvoerend onroerend beslag d.d. 13.05.2011 met vrijwillige tussenkomst van);

en evenmin wordt door één van de partijen voorgehouden dat er enige betekening heeft plaats gevonden.

De onderscheiden hoger beroepen, m.n. het hoger beroep van:

79808

- In de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3147 (ingesteld middels verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 07.12.2012);
- In de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3197 (ingesteld middels verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 07.12.2012);
- het hoger beroep van In de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3194 (ingesteld middel verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 13.12.2012);
- het hoger beroep van: In de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3148 (ingesteld middels verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 07.12.2012);
- het hoger beroep in de zaak voor het hof alhier gekend onder 2012/AR/3196 (ingesteld middels verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 13.12.2012);

zijn aldus tijdig en zijn tevens regelmatig naar de vorm.

Bij gebrek aan tegenspraak en ambtshalve op te werpen excepties zijn de hogere beroepen derhalve ontvankelijk.

5.d. Ten gronde

5.d.1. Voorafgaandelijk

Voorafgaandelijk laat het hof alhier gelden datzij slechts kan oordelen binnen de perken van de hogere beroepen en meer in het bijzonder omtrent de grieven die door
en worden geformuleerd tegen de bestreden vonnissen.

Het hof stelt alleszins al vast dat o.m.:

- door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR geen incidenteel hoger beroep wordt ingesteld, inzonderheid niet tegen:
 - de beslissing van de eerste rechter in het tussenvonnis d.d. 08.02.2010 in de samengevoegde zaken gekend onder A.R.nr. 11/285/A en A.R. nr. 11/303/A waarbij de exceptie van nietigheid van de dagvaarding in verzet uitgaande van werd verworpen;
 - de beslissing van de eerste rechter in de procedure gekend onder A.R. nr. 11/370/A waarbij de vrijwillige tussenkomst van en haar middels deze vrijwillige tussenkomst geformuleerd verzet tegen het bevel voorafgaand aan uitvoerend beslag d.d. 13.05.2011 (minstens impliciet) ontvankelijk werd verklaard;

79809

- de beslissing van de eerste rechter in het eindvonnis d.d. 16.05.2012 in de samengevoegde zaken gekend onder A.R. nr. 11/285/A en A.R. nr. 11/303/A waarbij de som aan verbeurde dwangsommen waarvoor bij het exploit van uitvoerend roerend beslag d.d. 14.04.2011 beslag werd gelegd, werd beperkt tot 250.000,00 euro;
 - de beslissing van de eerste rechter in het eindvonnis d.d. 16.05.2012 in de zaak gekend onder A.R. nr. 11/370/A waarbij de verdere tenuitvoerlegging werd opgeschort totdat door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR voldaan is aan de vereisten van artikel 1562 BW;
- er geen beroep werd ingesteld tegen de beslissing van de eerste rechter in het bestreden eindvonnis d.d. 16.05.2012 in de samengevoegde zaken gekend onder A.R. nr. 11/285/A en A.R. nr. 11/303/A én in het eindvonnis d.d. 16.05.2012 in de zaak gekend onder A.R. nr. 11/370/A waarbij werd geoordeeld dat er geen verjaring is ingetreden voor wat betreft de vordering tot betaling van de dwangsommen, inzonderheid waar de eerste rechter (onder nadere motivering) in de beide eindvonnissen als volgt oordeelde:
- "Het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 14.10.2005 heeft zodoende pas kracht van gewijsde verworven op 21.03.2006, zoals verweerder argumenteert. Gelet op de betekening van 15.09.2006 (art. 1385bis lid 3 Ger.W.) moet aangenomen worden dat de verbeurte van de dwangsom een aanvang heeft genomen op 22.03.2007 (één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest van 14.10.2005) en de verjaring van de dwangsom sindsdien steeds gestuit is door een betekening-bevel (stukken 4-12 verweerder)."*

Voor zoveel als nodig wijst het hof er tevens op dat waar:

- zowel zijn verzet d.d. 28.04.2011 tegen het proces-verbaal van uitvoerend roerend beslag d.d. 14.04.2011 als zijn verzet d.d. 26.05.2011 tegen het bevel voorafgaandelijk aan uitvoerend beslag d.d. 13.05.2011 richtte tegen:
 - enerzijds de *"De stedenbouwkundige Inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoor gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9"*
 - anderzijds de *"De stedenbouwkundige Inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoor gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9, en woonstkeuze doende op het kantoor van Etienne HINNISDAELS, gerechtsdeurwaarder met kantoor te 8630 Veurne, Lindendreef 10"*;als zijnde de *"gedaagden"* en deze in zijn conclusies voor de eerste rechter eveneens als afzonderlijke gedingpartijen bleef aanduiden;
- de eerste rechter deze *"gedaagden"* als één gedingpartij m.n. de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR beschouwde;

hieromtrent in deze instantie geen betwisting wordt gevoerd door

PAGE 01-00000070186-0039-0071-01-01-4

Evenmin bestaat er betwisting omtrent:

- de voor de eerste rechter gedane uitbreiding van vorderingen voor wat betreft de betekeningen-bevel die werden gedaan hangende de procedures voor de eerste rechter;
- de uitbreiding van vordering in deze instantie voor wat betreft de betekeningen-bevel die werden gedaan hangende onderhavige beroepsprocedures.

5.d.2. De bevoegdheid en rechtsmacht van de beslagrechter (en in deze instantie het hof) in het algemeen

De eerste rechter diende - en het hof dient in deze instantie - zich uit te spreken over de executiegeschillen n.a.v. de gedwongen tenuitvoerlegging door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR dan wel de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de dwangsommen die verbeurd zouden zijn op grond van het arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005.

De beslagrechter neemt (alleen) kennis van vorderingen betreffende bewarende beslagen en middelen van tenuitvoerlegging (artikel 1395, lid 1 Ger.W.).

Aldus is de beslagrechter bevoegd om te oordelen over de rechtmatigheid en regelmatigheid van de tenuitvoerlegging, zonder dat hij echter mag uitspraak doen over de zaak zelf (vgl. Cass. 28.09.1990, Arr. Cass. 1990, 101, nr. 46 en Pas. 1991, I, 93, nr. 46; Cass. 03.06.1994, RW 1994-95, 880, Arr. Cass. 1994, 576 en Pas. 1994, I, 554; Cass. 27.02.1995, RW 1995-96, 43; Cass. 11.05.1998, RW 1998-99, 602; Cass. 09.11.2000, Arr. Cass. 2000, nr. 610 e, RW 2002-03, Cass. 01.12.2005, Pas. 2005, 2394).

Zoals terzake bevoegdheid in het algemeen, moet de bevoegdheid van de beslagrechter worden beoordeeld naar het voorwerp van de vordering zoals deze uit de inleidende dagvaarding blijkt (vgl. Cass. 13.06.2003, Arr. Cass. 2003, 1380, LAENENS, J., "Overzicht van rechtspraak. De bevoegdheid (1993-2000)", TPR 2002, p. 1502, nr. 3).

Geschillen over de tenuitvoerlegging van vonnissen en arresten behoren als zodanig niet tot de bevoegdheid van de beslagrechter, maar wel tot de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg (artikel 569, 5^e Ger.W.).

Nochtans kan de beslagrechter kennis nemen van dergelijke geschillen wanneer noch de partijen noch de beslagrechter een verdelingsincident hebben aangevoerd (artikel 88, §2 Ger.W.; vgl. DIRIX, E., "Overzicht van rechtspraak. Beslag en collectieve schuldenregeling (2002-2007)", TPR 2007, p. 2045, nr. 3).

79811

De bevoegdheid van de beslagrechter om krachtens artikel 1395 Ger.W., in voorkomend geval in samenhang met artikel 88, §2 Ger.W., kennis te nemen van vorderingen die volgens hun omschrijving betrekking hebben op een executiegeschil, staat niet eraan in de weg dat de beslissingsmacht van de beslagrechter in elk geval beperkt is.

De beslagrechter die (zoals gesteld) krachtens artikel 1395 Ger.W. kennis neemt van de vorderingen betreffende bewaarde beslagen en middelen van tenuitvoerlegging of -behoudens het geval dat hij op of de andere partijen toepassing maken van artikel 88, §2 Ger.W. - kennis neemt van andere (niet in artikel 1395 Ger.W. bedoelde) executiegeschillen, kan alleen oordelen of de tenuitvoerlegging rechtmatig en regelmatig is.

Hij kan echter geen kennis nemen van geschillen die wel verband houden met de tenuitvoerlegging maar niet de rechtmatigheid of de regelmatigheid ervan betreffen. Hij mag dus geen uitspraak doen over de zaak zelf, behalve in de uitzonderingen die de wet uitdrukkelijk bepaald (vgl. Cass. 03.06.1994, RW 1994-95, 880, Arr. Cass. 1994, 576).

De beslagrechter die bij het onderzoek van het juiste voorwerp van de vordering tot de vaststelling komt dat hij geen beslissingsmacht heeft om het werkelijk gevorderde toe te kennen, dient vast te stellen dat hij zonder beslissingsmacht is en dat wat voor hem gevorderd wordt, ongegrond is, zonder ertoe gehouden te zijn het geschil te verwijzen naar een andere rechter of toepassing te maken van artikel 88, §2 Ger.W. (vgl. TOP, F., "Art. 1395" in *Gerechtelijk recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Kluwer, Mechelen, losbladig, nrs. 77-81, p. 37-39).

De vraag of de beslagrechter in deze beslissingsmacht heeft wat het werkelijke voorwerp van de ingestelde vorderingen betreft wordt, voor zover nodig, hierna beoordeeld.

5.d.3. Het voorwerp van de onderscheiden vorderingen zoals gebracht voor de eerste rechter.

Het P.V. van uitvoerend roerend beslag d.d. 14.04.2011 gaf aanleiding tot volgende procedures voor de eerste rechter:

- het geding ingeleid middels de "dagvaarding-revindicatie" d.d. 28.04.2011 uitgaande van (procedure voor de eerste rechter gekend onder A.R. nr. 11/285/A);
- het geding ingeleid middels de "dagvaarding in verzet" d.d. 28.04.2011 uitgaande van (procedure voor de eerste rechter gekend A.R. nr. 11/303/A);
- het geding ingeleid middels de "dagvaarding in revindicatie" d.d. 29.04.2011 uitgaande van (procedure voor de eerste rechter gekend onder A.R. nr. 11/278/A).

79812

Het bevel voorafgaand aan uitvoerend onroerend beslag d.d. 13.05.2011 gaf aanleiding tot een dagvaarding d.d. 26.05.2011 in verzet van _____ (procedure voor de eerste rechter gekend onder A.R. nr. 11/370/A) in welke procedure door vrijwillig werd tussengekomen.

Het voormeld verzet van _____ tegen het uitvoerend roerend beslag d.d. 14.04.2011 is alleszins als een vordering in revindicatie te beschouwen in de zin van artikel 1514 Ger.W. dat bepaalt:

"Hij die beweert geheel of ten dele eigenaar te zijn van in beslag genomen voorwerpen, kan tegen verkoop verzet doen bij exploit, te betekenen aan de beslaglegger, aan de schuldenaar tegen wie het beslag geschiedt en aan de gerechtsdeurwaarder en houdende dagvaarding van de beslaglegger en van de schuldenaar tegen wie het beslag geschiedt, met vermelding van de bewijzen van eigendom, op straffe van nietigheid. De beschikking daaromtrent wordt genomen door de beslagrechter.

De in het ongelijk gestelde eiser wordt, indien daartoe grond bestaat, veroordeeld tot schadevergoeding aan de beslaglegger."

_____ houdt immers voor dat een deel van de in beslag genomen roerende goederen zijn eigendom zijn.

Waar _____ in haar "dagvaarding in revindicatie" d.d. 28.04.2011 o.m. liet gelden:

"Dat het beslag werd gelegd in de echtelijke woonst van verzoekster en de tweede gedaagde en dus werd gelegd op de stofferende huisraad van de gezinswoning.

Dat de luster lampe en de naaimachine Singer beide erfstukken zijn van verzoekster uit de nalatenschap van haar ouders.

Dat alle overige in beslag genomen goederen de huwgemeenschap toebehoren behoudens de barkast in mahonie met 2 stijlen, de marmeren staander, een beeld lampadoire, een werfradio Bosch, een marmeren staander 3 stijlen, 2 ovale plaketten met wild, een marmeren staander bruin welke aan de zoon van verzoekster toebehoren.

(...)

Aangezien verzoekster geen schuldenaar is van eerste gedaagde.

Aangezien de stofferende huisraad van de huwgemeenschap waarbij de gezinswoning en de huisraad ovk. artikel 215 BW beschermd is.

Aangezien de schuldeiser voor eigen schulden van één der echtgenoten geen aanspraak kan maken op goederen van de huwgemeenschap.

Aangezien de persoonlijke schulden van één der echtgenoten dienen verhaald op het eigen vermogen van de betrokken echtgenoot en niet op de huwgemeenschap.

Aangezien er minstens een inventariering en voorafgaandelijke vereffening-verdeling van de bestanddelen van de huwgemeenschap dienen plaats te vinden alvorens er executie kan plaatsvinden, waar er slechts uitvoering mogelijk is op het netto aandeel van de echtgenoot-schuldenaar in de onverdeeldheid.

(...)

Is haar vordering tweeledig:

- enerzijds een revindicatievordering in de zin van artikel 1514 Ger.W. voor wat betreft de door haar voorgehouden eigen roerende goederen;
- anderzijds een verzet als niet-gehouden echtgenoot tegen de uitwinning op de gemeenschappelijke (roerende) goederen en de eigen (roerende) goederen.

Wat dit laatste betreft staat inderdaad voor als niet-gehouden echtgenoot de mogelijkheid open om voor de beslagrechter verzet in te stellen tegen de executie op de ~~gemeenschap-en/of op de eigen goederen. Zij kan doen gelden dat een schuld een~~ persoonlijke schuld is van de andere echtgenoot, derwijze dat zowel de eigen goederen als de gemeenschappelijke goederen aan het verhaalsrecht moeten worden onttrokken. De betwisting die dan ontstaat moet worden beschouwd als een executiegeschil waarvoor de beslagrechter bevoegd is (vgl. Gent, 27.11.1990, T. Not. 1991, 190).

De vraag die alsdan voorligt is niet te weten of de verzetdoende echtgenoot schuldenaar is, maar wel of op zijn eigen goederen dan wel op de gemeenschappelijke goederen beslag kan worden gelegd. Door die vraag te beantwoorden raakt de beslagrechter niet aan de inhoud van de uitvoerbare titel, maar spreekt hij zich enkel uit over de omvang van het verhaalsrecht van de executiegerechtigde zoals dit door de wet wordt bepaald (zie in dit verband o.m. DIRIX, E., "Enige executiegeschillen bij beslag ten laste van echtgenoten", in *Liber Amicorum R. DILLEMANS*, 1997, 97-103).

Een dergelijke "verzet" maakt ook het voorwerp uit van de vordering van als vrijwillig tussenkomende partij in de door middels dagvaarding d.d. 26.05.2011 ingestelde verzetsprocedure voor de eerste rechter tegen het bevel voorafgaandelijk aan uitvoerend onroerend beslag d.d. 13.05.2011 gaf (procedure gekend voor de eerste rechter onder A.R. nr. 11/370/A).

In verband met deze betwisting in het kader van een procedure uitvoerend onroerend beslag wordt zoveel als nodig opgemerkt dat dit geschil niet kan worden beschouwd als een "zwartigheid" in de zin van artikel 1624, lid 2 Ger.W. (vgl. Gent 04.02.1992, T. Not. 1992, 378)

en evenmin als een vordering tot onttrekking in de zin van artikel 1613 Ger.W., zodat hoger beroep (van _____) mogelijk blijft.

Evenwel beschikken noch _____ noch _____ over de hoedanigheid om in conclusies argumenten in te roepen tegen het proces-verbaal van uitvoerend roerend beslag d.d. 14.04.2011 (wat betreft _____ en _____) en tegen het bevel voorafgaand aan uitvoerend onroerend beslag d.d. 13.05.2011 (wat betreft _____ of tegen de ten verzoeken van de **STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR** gedane onderscheiden betekeningen-bevel (wat betreft _____ en _____).

Inzonderheid hebben zij niet de vereiste hoedanigheid om argumenten in te roepen tegen deze uitvoeringshandelingen of tegen de ten uitvoer gelegde titel zelf, gezien dit enkel de veroordeelde beslagene (zijnde _____) toekomt.

Voor zover dus door _____ en/of _____ desbetreffend zelf middelen worden aangereikt kunnen deze door het hof niet worden ontmoet.

Het bovenstaande staat er evenwel niet aan in de weg dat de eerste rechter en in deze instantie het hof, binnen de boven geschetste bevoegdheid en beslissingsmacht, wel gehouden is de middelen van nietigheid die door _____ zelf middels het door hem ingestelde verzet:

- enerzijds wat betreft de procedure roerend beslag.
- anderzijds wat betreft de procedure onroerend beslag.

te ontmoeten alsook de middelen die hij in het kader van deze procedures inroep tegen de ten uitvoer gelegde titel.

5.d.A. De STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR dan wel de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR als gedingpartij in de beslaaprocedures of als houder van de uitvoerbare titel

5.d.A.a. Zowel door _____ als door _____ en _____ werd voor de eerste rechter voorgehouden en wordt ook in deze instantie hernomen dat de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR** geen partij is in het geding (in eerste aanleg en in hoger beroep) en deze ook niet vrijwillig is tussengekomen middels verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst.

Zij wijzen er op dat de beslagleggende partij de **STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR** is en het deze partij is die aldusdanig werd gedagvaard voor de eerste rechter in de onderscheiden procedures zodat de conclusies neergelegd door de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR** uit de debatten dienden te worden geweerd en hij niet kan worden toegelaten tot het geding.

Voor zoveel als nodig wijst het hof er op dat dit een procedurele exceptie betreft die niets van doen heeft met de middelen van nietigheid van tegen de uitvoeringshandelingen.

Het door opgeworpen en door het hof te beslechten geschilpunt omtrent de nietigheid van de uitvoeringshandelingen gesteld door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR inzonderheid de ten verzoeken van deze laatste betekende onderscheiden exploitanten van:

- betekening-bevel;
- proces-verbaal van uitvoerend roerend beslag d.d. 14.04.2011;
- bevel voorafgaand aan uitvoerend onroerend beslag d.d. 13.05.2011;

is evenwel met voormelde exceptie samenhangend.

Door wordt immers voorgehouden dat de 10^e kamer van het hof alhier middels het (dwangsom)arrest d.d. 14.10.2005 de uitvoering, inzonderheid de opgelegde herstelmaatregel m.l.v. de hieraan gekoppelde dwangsom, slechts toeliet en toekende aan de "GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR" en niet aan de "STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR" zodat alle uitvoeringshandelingen door deze laatste gesteld nietig zijn.

In ondergeschikte orde, voor zover het hof zou oordelen dat er geen onderscheid is tussen de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR enerzijds en de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR anderzijds, stelt dat geen van beide voornoemde instanties in het kader van de gemeenrechtelijke uitvoeringsprocedure tot betaling van de beweerdelijk verbeurde dwangsommen en kosten over een toelaatbaar en ontvankelijk vorderingsrecht zou beschikken aangezien bij de betwiste akten van betekening-bevel en beslaglegging, waartegen verzet werd gedaan, geen rechtspersoon optreedt "t.t.z. een rechtspersoon bekleedt met rechtspersoonlijkheid", en evenmin een natuurlijke persoon optreedt zich uitdrukkelijk én rechtsgeldig uitgevend als vertegenwoordiger van een publiekrechtelijke rechtspersoon bekleedt met rechtspersoonlijkheid en derhalve de bevoegdheid om in rechte op te treden.

Naar het oordeel van het hof zoeken en
In deze evenwel spijkers op laag water, zoals hieronder verder aangetoond.

5.d.4.b. Zowel onder de toepassing van het Decreet van 18.05.1999 houdende de Organisatie van de ruimtelijke ordening (DORO) als onder de toepassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15.05.2009 (VCRO) wordt geen onderscheid gemaakt tussen de "STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR" en de "GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR".

Artikel 2, 5° DORO bepaalde:

"Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder:

(...)

5° de stedenbouwkundige inspecteur: de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur die bevoegd is voor het geografische gebied waarop zijn taken vermeld in dit decreet betrekking hebben;

(...)"

en een gelijklopende bepaling is thans terug te vinden in artikel 1.1.2, 12° VCRO:

"Voor de toepassing van deze codex wordt verstaan onder:

(...)

12° de stedenbouwkundige inspecteur: de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur die bevoegd is voor het geografische gebied waarop zijn taken vermeld in dit decreet betrekking hebben;

(...)"

In artikel 11, §1 DORO werd voorzien:

"De Vlaamse regering stelt het aantal gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs vast, stelt ze aan en bepaalt de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als stedenbouwkundige inspecteurs te kunnen worden aangesteld. Ze omschrijft het geografische werkgebied van iedere stedenbouwkundige inspecteur."

terwijl artikel 1.4.3 VCRO thans voorziet:

"De Vlaamse Regering bepaalt de aanstellingsprocedure van:

1° de stedenbouwkundige inspecteurs, belast met de taken van handhaving, vermeld in titel VI;

2° de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren belast met taken inzake lokale ruimtelijke planning en vergunningverlening.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als stedenbouwkundige inspecteur of als gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar te kunnen worden aangesteld."

Het handhavingsbeleid inzake de ruimtelijke ordening werd c.q. wordt dus toevertrouwd aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR (zie in dit verband "Titel V Handhavingsmaatregelen" DORO inzonderheid artikel 148 e.v. DORO en "Titel VI Handhavingsmaatregelen VCRO inzonderheid artikel 6.1.5 e.v. DORO).

Het hof verwijst in het bijzonder op hetgeen was voorzien in artikel 149, §1, lid 1 DORO:

COVER 01-00000070186-0046-0071-01-02-1

79817

"Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen. Dit gebeurt op vordering van de stedenbouwkundige Inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken en handelingen of wijzigingen, bedoeld in artikel 146 werden uitgevoerd."

en naar het thans geldende artikel 6.1.41, §1, lid1 VCRO:

"Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen. Dit gebeurt, onverminderd artikel 6.17 en 6.1.18 op vordering van de stedenbouwkundige Inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken en handelingen of wijzigingen, bedoeld in artikel 6.1.1 werden uitgevoerd."

Nergens in het DORO werd of in de VCRO wordt een onderscheid wordt gemaakt tussen de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en voormelde titels c.q. aanduidingen worden door elkaar gebruikt, zonder enig onderscheid tussen beide.

Evenmin wordt dit onderscheid gemaakt in het Besluit van de Vlaamse Regering van 19.05.2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van ruimtelijk ordening te worden aangesteld (B.S. 28.07.2000, laatst gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 01.02.2008, B.S. 26.02.2008).

Ook in de titel dien thans ten uitvoer wordt gelegd, m.n. het arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005 wordt een dergelijk onderscheid niet gemaakt.

Immers, in de hoofding van het arrest wordt uitdrukkelijk aangegeven dat de herstellende overheid is (onderlijning door het hof):

"De stedenbouwkundig inspecteur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (AROHM), afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) West-Vlaanderen, Werkhuisstraat nr. 9, 8000 Brugge"

daar waar in de overwegingen deze zelfde herstellende overheid wordt aangeduid als de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en in het dispositief wordt gesteld (onderlijning door het hof):

79818

"verklaart het hoger beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tegen het vonnis van 20 oktober 2000 ontvankelijk,

met eenparige stemmen ten gronde beslissend over dit beroep en over het eerder ontvankelijk verklaarde beroep van het Openbaar Ministerie:

laat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur toe op te treden als herstelvorderende overheid,

wijzig het bestreden vonnis van 20 oktober 2000 nog voor zover uitspraak wordt gedaan over de herstelvordering en de vordering tot verbeurte van een dwangsom als volgt:

beveelt aan over te gaan tot het herstel van de plaats te nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de villa, hierin begrepen het garagebouw en de aanpalende tulmuur, en van de betonrand rond de vijver, beide vermeld in de bewezen verklaarde verbeterde tenlastelegging A, binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de stad Nieuwpoort van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig het geen thans is bepaald in art. 153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 200 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden, met dien verstande dat boven een bedrag van € 250.000 geen dwangsom meer zal worden verbeurd,

veroordeelt tot de kosten gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie na het arrest van 21 december 2001; bepaalt deze kosten op € 63,48."

Volkomen onterecht wordt derhalve voorgehouden dat uit dit arrest zou blijken dat enkel de "GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR" partij was in deze procedure en niet de "STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR."

Het feit dat:

- In de procedures voor de eerste rechter de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR werd gedagvaard terwijl conclusies werden neergelegd door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR;

79819

- In deze instantie de hogere beroepen gericht zijn tegen DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR terwijl evenzeer in deze instantie wordt geconcludeerd door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR;

Impliceert niet dat een andere persoon dan diegene die werd gedagvaard of tegen wie de hogere beroepen zijn gericht in rechte is opgetreden nu onder de aanduiding als gedingpartij "STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR" dient te worden verstaan de "GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR" en er alsdusdanig geen onderscheid tussen beiden bestaat.

Het feit dat de:

"De stedenbouwkundige inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoor gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9"

als gedaagde in eerste aanleg en geïntimeerde in hoger beroep (zijnde de territoriaal bevoegde STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR) zich in zijn conclusies nader aanduidt als GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en dit conform het bepaalde in artikel 1.1.2,12° VCRO (voorheen artikel 2,5° DORO) houdt dus niet in dat er door een andere partij (een derde) conclusies werden neergelegd.

Mede onder verwijzing naar het hetgeen hierna nog wordt aangegeven nopens het optreden in rechte van de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR dient gesteld dat de eerste rechter terecht oordeelde dat de er geen gronden voorhanden waren om de conclusies van de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR uit de debatten te weren en er evenmin daartoe in deze instantie enige grondslag aanwezig is.

5.d.4.c. laat gelden dat:

- uit het arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005 zou blijken dat enkel de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR partij was in die procedure;
- vanaf het eerste exploit van betekening-bevel d.d. 15.09.2006 tot heden er geen decretale bepaling voorhanden is dewelke de aanstelling van GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEURS zou regelen;

zodat de exploiten met bevel tot betalen, het bevel voorafgaand aan het onroerend beslag, de akten tot betekening van de beschikkingen van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Veurne en alle conclusies in de hangende rechtsgang door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR neergelegd, zouden zijn behept met een onwettigheid en onbevoegdheid én nietig zijn.

79820

Boven werd reeds genoegzaam aangetoond dat hier een kunstmatig onderscheid maakt gezien de decreetgever zelf duidelijk aangeeft dat de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR geen onderscheiden entiteiten zijn, maar dat het gaat om hetzelfde orgaan (van het VLAAMSE GEWEST - zie hierna) dat bevoegd is om op te treden in het kader van de handhaving.

Het arrest van de 10e kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005 heeft uitdrukkelijk de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR (die in het arrest zelf door de aanduiding in de hoofdlijn werd gelijkgesteld met de STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR) toegelaten als herstellende overheid én gemachtigd om zodat het hof als executierechter thans geen beslissingsmacht heeft om (nog) te oordelen dat de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR c.q. de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR niet gerechtigd zou zijn om tot uitvoering over te gaan om reden dat er beweerdelijk (en overigens foutief) geen decretale bepaling voorhanden zou zijn die de aanstelling van GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEURS zou regelen:

Overigens heeft de 10^e kamer van het hof in voormeld arrest o.m. overwogen (onderlijning door het hof):

"6. Bij brief van 10 april 1998 aan de Procureur des Konings te Veurne (stuk 46) vorderde de toenmalige gemachtigde ambtenaar krachtens art. 68 §1 1.a. van het decreet betreffende de ruimtelijk ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997) het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door de afbraak van de woning (met inbegrip van de garages en de omheiningmuur) en het wegnemen van de betonrand rond de vijver.

(...)

Deze vordering werd door sedert zijn benoeming bij besluit van 18 juli 2000 (B.S. 2 augustus 2000) tot gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor West-Vlaanderen, ingaand op 24 juli 2000, van rechtswege voortgezet krachtens art. 198 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), hierna verder genoemd DORO. Hij heeft ze uitgebreider gemotiveerd in zijn brief van 2 april 2001 (zie stuk 2 aanvullend onderzoek gevoegd bij het dossier op 18 april 2001).

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft verder de vordering in de loop van de procedure in beroep via zijn raadsman in het licht van de gewijzigde regelgeving toegelicht.

7.1. (...)

7.2. betwistte aanvankelijk de wettigheid van het besluit van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media van 18 juli 2000 (B.S. 2 augustus 2000), inhoudende onder meer de benoeming tot gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van de heer In conclusies neergelegd op de terechtzitting van 8 november 2001 voor het Hof ziet de beklagde in dat deze stelling voorbijgaat aan het Besluit van de Vlaamse regeling van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen

79821

moeten voldoen om als ambtenaar van ruimtelijke ordening te kunnen worden aangesteld, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 2000, dat in art.3, 2° lid bepaalt: "de minister stelt de overige gewestelijke planologische en stedenbouwkundige ambtenaren en de stedenbouwkundige inspecteur aan door te kiezen uit een lijst...". De Minister had voor het nemen van het benoemingsbesluit van 8 juni 2000 derhalve wel degelijk de noodzakelijke delegatie van de Vlaamse regering gekregen.

Overigens is het zo dat de geldigheid van de aanstelling van de heer [naam] tot gemachtigd ambtenaar, in welke hoedanigheid hij de herstellvordering in zijn brief van 10 april 1998 formuleerde, terecht niet is betwist, evenmin overigens als de aanstelling van de heer [naam], die de vordering aanvullend motiveerde, en ook niet de aanstelling van de huidige gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs voor West-Vlaanderen, die de vordering tot de sluiting van de debatten verder zetten, de heren [naam] en [naam] aangesteld bij besluit van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening van 19 mei 2005 (B.S. 7 juni 2005). De betrokken ambtenaren zijn door de vermeldingen in de verzoekschriften tot tussenkomst als herstellvorderende overheid en de publicaties van hun benoeming in het Belgisch Staatsblad voldoende geïdentificeerd."

Gelet op hetgeen voorafgaat is er dus geen enkele reden om tot de nietigheid van de uitvoeringshandelingen van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR te besluten en ook de nadere argumenten van [naam] daartoe, die in wezen ook gestoeld zijn op het onbestaande onderscheid tussen de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, zijn als ongegrond af te wijzen.

5.d.4.d. Als "kers op de taart" stelt [naam] ondergeschikt (meer bepaald voor het geval het hof zou oordelen dat het door hem gemaakte onderscheid tussen de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR enerzijds en de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR anderzijds ongegrond is) dat noch de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR noch de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR over rechtspersoonlijkheid zouden beschikken, laat staan zich kenbaar zouden hebben gemaakt om als vertegenwoordiger op te treden van een publiekrechtelijk rechtspersoon bekleed met rechtspersoonlijkheid.

Het hof heeft als executierechter geen beslissingsmacht om omtrent deze middelen te oordelen nu het dwangsomarrest d.d. 14.10.2005:

- de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR (c.q. de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR) heeft toegelaten als herstellvorderende overheid op te treden, hetgeen impliceert dat werd aangenomen dat deze in rechte kan optreden;
- oordeelde (zoals boven aangehaald):
"De betrokken ambtenaren zijn door de vermeldingen in de verzoekschriften tot tussenkomst als herstellvorderende overheid en de publicaties van hun benoeming in het Belgisch Staatsblad voldoende geïdentificeerd."

79822

en aldus heeft aangenomen dat er een voldoende identificatie is door de vermelding van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR als herstellende overheid, zodat deze hoe dan ook zonder verdere nodige identificatie in de exploitatie tot tenuitvoerlegging kon overgaan.

Voor zoveel als nodig laat het hof hieromtrent echter nog het volgende gelden.

Artikel 6.1.41 VCRO (voorheen artikel 149 DORO) machtigt de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR (c.q. de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR) als orgaan van het Vlaamse Gewest om de in dit artikel voorziene herstelmaatregelen te vorderen voor de strafrechtbank (dezelfde machtiging is voorzien in artikel 6.1.43 VCRO - voorheen artikel 151 DORO - voor wat betreft een herstellende vordering voor de burgerlijke rechter).

Door te bepalen dat de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR (c.q. de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR) herstelmaatregelen mag vorderen, heeft de decreetgever hem de hoedanigheid en het belang toegekend om in de aangelegenheid van ruimtelijke ordening, die tot zijn bevoegdheid behoort, zelf in rechte te treden (vgl. Arbitragehof 154/2003, 26.11.2003, B.S. 26.02.2004, 11141, overweging B.9.3).

Wanneer de wet aan een openbare dienst de bevoegdheid toekent om in rechte op te treden, kent zij hem impliciet de rechtspersoonlijkheid toe (zie in dit verband MAST, A. e.a., *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1999, p. 72 e.v., nr. 55 e.v.).

Het publiekrechtelijk procédé bestaat erin dat toepassing wordt gemaakt van artikel 9 van de Bijzondere wet hervorming Instellingen. Luidens die bijzondere wetsbepaling kunnen de Gemeenschappen en de Gewesten, in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, bij decreet, gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen oprichten. Dat oprichtingsdecreet kan aan de voornoemde organismen rechtspersoonlijkheid toekennen (zie hieromtrent LEUS K. en BAETEN S., "Nieuwe vormen van overheidsrechtspersonen, Rechtspersonenrecht", *P.U.C. Willy DELVA 1999*, p. 161 e.v., nr. 12 e.v.).

De (GEWESTELIJKE) STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR treedt dus op namens het VLAAMSE GEWEST zowel bij het vorderen en een herstelmaatregel als bij het tenuitvoerleggen van de bevolen herstelmaatregel en van de verschuldigde dwangsommen (vgl. Cass. 24.12.2009, Pas. 2009, 3196, concl. VANDEWAL, *TMR2010*, 2266) zonder dat het nodige is dat de (GEWESTELIJKE) STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR dit in de procedurestukken vermeldt (zie hieromtrent LEFRANC, P., "De stedenbouwkundige ambtenaar treedt op in naam van het Vlaamse Gewest, *TMR 2010*, 267).

Wat betreft het in rechte optreden gelden de regelen van burgerlijke rechtspleging van de artikelen. 703, lid 1 en 34 Ger.W. (vgl. Cass. 23.04.1999, *Arr. Cass. 1999*, 554, *Pas. 1999*, I, 571).

79823

Deze artikelen preciseren niet zelf door welke organen de rechtspersonen in rechte treden, maar machtigen de bevoegde wetgever ertoe te bepalen welk orgaan die rechtspersonen vertegenwoordigt voor de rechter (vgl Arbitragehof 135/98, 16.12.1998, B.S. 2 april 1999, 11096).

Door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR als orgaan van het Vlaamse Gewest en het college van burgemeester en schepenen als orgaan van de gemeente te machtigen om de in artikel 6.1.41 VCRO (voorheen artikel 149 DORO) voorziene herstelmaatregelen te vorderen voor de strafrechter dan wel de burgerlijke rechter, heeft de decreetgever geen afbreuk gedaan aan de voormelde bepalingen van het Ger.W. en verhindert hij de toepassing ervan niet.

De decreetgever beoogt Integendeel de Inwerkingstelling ervan te verzekeren door te preciseren door welk orgaan het VLAAMSE GEWEST optreedt.

Met de vermelding in de exploitatie dat deze werden betekend ten verzoek van:

"De Stedenbouwkundige Inspecteur van de Afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen voor de Provincie WEST-VLAANDEREN - met kantoren gevestigd te 8000 BRUGGE, Werkhuisstraat nr. 9"

wordt de binnen zijn wettelijke opdracht optredende ambtenaar op afdoende wijze naar de voormelde wetsbepalingen geïdentificeerd wat betreft zijn functie, het bestuur en het adres.

De vermelding van de natuurlijke persoon die aangesteld is als (GEWESTELIJKE) STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR bevoegd voor het grondgebied van de provincie West-Vlaanderen, wordt door de wet niet verelst.

Het in rechte optredende orgaan wordt voldoende geïdentificeerd door de vermelding van zijn benaming, rechtskarakter en zetel.

De tegenpartijen hebben wel het recht om in elke stand van het geding te eisen dat het aldus met rechtspersoonlijkheid bekleed orgaan van het VLAAMSE GEWEST de Identiteit meedeelt van de natuurlijke personen die dit orgaan uitmaakt (vgl. artikel 703, lid 3 en 4 Ger.W.; zie in dit verband Taelman P., "Het optreden in rechte van rechtspersonen, *Rechtspersonenrecht*", P.U.C. Willy DELVA 1999, p. 77 e.v., nr. 44 e.v.).

Dit laatste is blijkens de debatten op zich evenwel niet aan de orde.

Ten overvloede dient overigens gewezen te worden op de aanstelling bij ministeriële besluiten van de (GEWESTELIJKE) STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, telkens verschenen

79824

In het Belgisch Staatsblad en gepubliceerd in o.m. het handhavingzakboekje ruimtelijke ordening en te raadplegen via Internet.

5.d.5. De voorgehouden miskennning van artikel 6.1. EVRM en van artikel 14.3.c. BUPO

Is van mening dat er sprake zou zijn van een "overtijdse" herstellvordering.

Volgens hem zou de strafvervolging in zijnen hoofde de redelijke termijn hebben overschreden en zou om die reden de bestreden vonnissen teniet dienen te worden gedaan. (hierin gevolgd door de die, zoals gesteld, niet de hoedanigheid heeft om dit middel op te werpen) meent dat artikel 14.3.c BUPO en artikel 6.1 EVRM geschonden zouden zijn.

Aldus bekritiseert het arrest van de 10^e kamer van hof alhier d.d. 14.10.2005 en het arrest van het Hof van Cassatie van 21.03. 2006. kan zich klaarblijkelijk niet vinden in deze uitspraken.

Middels het arrest d.d. 14.10.2005 werd geoordeeld:

"7.6. De herstellvordering beoogt niet de strafbaarstelling van een gedraging, maar het herstel van de onrechtmatige toestand die door het stedenbouwmisdrijf is ontstaan; ofschoon behorend tot de publieke vordering is zij geen straf; de redelijke termijn bedoeld in art. 6.1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de mens en art. 14.3.c. van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten is er niet op van toepassing. Overigens is het zo dat deze termijn ter zake niet is overschreden, vermits het overwegend de beklaagde zelf is die, ook nog in de laatste pleidooien voor het Hof, in hoofde om uitstel van de behandeling ervan heeft gevraagd in zijn belang. De verstreken termijn brengt niet mee dat het voordeel uit het door hem gepleegde misdrijf zou mogen behouden."

Het Hof van Cassatie oordeelde middels het arrest d.d. 21.03.2006 omtrent deze ingeroepen schendingen van artikel 6.1 EVRM en artikel 14.3.c. BUPO:

"Tweede middel

Eerste onderdeel

7. Het onderdeel bekritiseert alleen het oordeel van de appelrechter dat de artikelen 6.1. EVRM en artikel 14.3. IVBPR niet toepasselijk zijn op de herstellvordering, echter niet hun oordeel dat terzake overigens de in deze verdragsbepalingen bepaalde redelijke termijn niet is overschreden. Dit laatste volstaat om de beslissing van de appelrechters te verantwoorden.

8. Het onderdeel komt op tegen een overtollige reden, en is aldus niet ontvankelijk.

79825

Tweede onderdeel

9. De elser voert aan dat de appelrechters niet hebben geantwoord op zijn verweer dat de herstellvordering pas werd geformuleerd op 10 april 1998, zodoende geruime tijd na de felten en dat zulks a fortiori het geval is voor de nieuwe herstellvordering van 2 april 2001.

Met dit verweer voerde de elser alleen aan dat de redelijke termijn voor de herstellvordering overschreden was. De appelrechters beantwoordden dit verweer met de overweging dat de redelijke termijn niet toepasselijk is op de herstellvordering en deze termijn hoe dan ook terzake niet is overschreden, vermits het overwegend de elser zelf is die in hoofdde om uitstel van de behandeling van deze vordering heeft gevraagd. Zij moeten daarbij niet antwoorden op elk argument dat, zonder een afzonderlijk middel te vormen, door de elser alleen tot staving van dit verweer wordt aangevoerd.

10. Het onderdeel mist feitelijke grondslag.

Derde onderdeel

11. Anders dan het onderdeel aanvoert hebben de appelrechters uit de felten die zij onaantastbaar hebben vastgesteld, wettig kunnen oordelen dat de redelijke termijn niet is overschreden.

12. Het onderdeel kan niet worden aangenomen."

Voor zover middels onderhavige procedure tracht om (opnieuw) de schending van artikel 14.3.c BUPO en artikel 6.1 EVRM aan te halen tegen de strafvervolgning, dient erop te worden gewezen dat deze zaken reeds werden beoordeeld in voormelde arresten, waaruit veelvuldig citeert, en de vermeende schending van deze artikelen ongegrond werd bevonden.

Het hof beschikt niet over de beslissingsmacht om een andersluidende beslissing te nemen.

Het door ingeroepen arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens d.d. 27.11.2007 inzake HAMER/BELGIË kan hieraan geen soelaas bieden.

Meer bepaald kan dit arrest geen afbreuk doen aan het in kracht van gewijsde getreden arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 14.10.2005

Voor zoveel als nodig merkt het hof op dat:

- in het arrest Hamer enkel een onredelijk lange termijn van de strafvervolgning, zijnde de startdatum van de vervolging t.e.m. de definitieve uitspraak over het geschil, werd

79826

vastgesteld en hierin geenszins werd geoordeeld dat er een overschrijding van de redelijke termijn zou plaatsvinden wanneer er reeds een definitieve uitspraak over de herstellvordering werd gedaan en het herstel na een bepaalde termijn niet zou zijn uitgevoerd (wegens het opzettelijk nalaten te handelen door de veroordeelde);

- er in deze geen overschrijding van een onredelijke lange termijn vooraleer er een definitieve uitspraak werd gedaan voorhanden is, hetgeen reeds werd beoordeeld in het arrest d.d. 14.10.2005 en in het cassatiearrest d.d. 21.03.2006.

5.d.6. Is de dwangsom een eigen of gemeenschappelijke schuld en de bijhorende vraag naar de verhaalbaarheid van deze schuld

Zoals boven gesteld zijn en gehuwd onder het wettelijk stelsel.

Volgens en is de dwangsomveroordeling een gevolg van de strafrechtelijke veroordeling zodat deze schuld ingevolge artikel 1407, laatste lid BW een eigen schuld van betreft die enkel kan verhaald worden op diens eigen vermogen en inkomsten (artikel 1409 BW).

Voor de eerste rechter liet (en in deze instantie laat) de GEWESTELIJKE STEDENBOUW-KUNDIGE INSPECTEUR gelden dat de verbeurde dwangsommen inderdaad een eigen schuld zijn van op grond van artikel 1407, laatste lid BW, doch hij is van oordeel dat zijn verhaalrecht als schuldeiser wordt uitgebreid tot het gemeenschappelijk vermogen (of een deel ervan) indien dit gemeenschappelijk vermogen verrijkt werd of voordeel heeft gehaald uit de wederrechtelijk felten of handelingen waarvoor de schuldenaar strafrechtelijk werd veroordeeld. De GEWESTELIJKE STEDENBOUW-KUNDIGE INSPECTEUR beroept zich hiervoor op artikel 1412, lid 1 BW.

De eerste rechter oordeelde dat:

- de dwangsomveroordeling gekoppeld is aan de veroordeling tot herstel in de oorspronkelijke toestand en deze laatste hoofdveroordeling wordt geacht wordt van burgerlijke aard te zijn, zodat ook deze dwangsomveroordeling gekoppeld aan een niet-uitgevoerde herstellvordering van burgerlijke aard is en dus niet als een "schuld ontstaan uit een strafrechtelijke veroordeling" in de zin van artikel 1407, laatste lid BW;
- ook het quasi-delictueel karakter van de dwangsomschuld niet kan worden aangenomen aangezien de schuld is ontstaan nadat het veroordelend arrest is uitgesproken en nadat de voorziene termijn voor de uitvoering van de herstellvordering heeft laten verstrijken, derwijze dat:
 - de schuld aldus niet zijn oorsprong vindt in het arrest van 14.10.2005 maar in de latere niet-nakoming ervan door ;

79827

- de dwangsomveroordeling niet kan worden aanzien als een onrechtmatige daad begaan door één der echtgenoten in de zin van artikel 1407, laatste lid BW gezien geen aanleiding geeft tot schade maar wel tot opelsbaarheid van vooraf bepaalde sommen.

De eerste rechter besloot:

“Op grond van voornoemde overwegingen is de rechtbank van oordeel dat de schuld bestaande uit de verbeurde dwangsommen een gemeenschappelijke schuld is van elser (zijnde) en de vrijwillig tussenkomende partij (zijnde) op grond van art. 1408 laatste lid BW en verhaalbaar is zowel op het eigen vermogen van elk der echtgenoten als op het gemeenschappelijk vermogen (art. 1414 lid 1 BW). Het verzet van de vrijwillig tussenkomende partij is om deze reden dan ook ongegrond.”

In deze kunnen alleszins en niet gevolgd worden in hun standpunt dat de eerste rechter *“ultra petita”* zou hebben geoordeeld door de schuld als een gemeenschappelijke schuld in de zin van artikel 1414, lid 1 BW te beschouwen.

De eerste rechter was gehouden om op de regelmatig aan hem voorgelegde feiten het recht toe te passen en heeft inzonderheid bij de tussenvonnissen d.d. 08.02.2012 de debatten heropend teneinde de partijen juist te laten standpunt in te nemen om de rechtsaard van de dwangsom en de gevolgen van deze rechtsaard voor het eigen dan wel gemeenschappelijk karakter van de schuld waarvoor respectievelijk het bevel voorafgaand aan uitvoerend roerend beslag dan wel het bevel voorafgaand aan uitvoerend onroerend beslag werd betekend.

In die zin vermocht de eerste rechter dan ook, na de tegenspraak van de partijen, de volgens hem toepasselijke rechtsregels te hanteren, zelfs wanneer de partijen het er over eens waren dat een andere rechtsregel toepasselijk was (meer bepaald dat de dwangsomschuld een eigen schuld betrof van daar waar de eerste rechter oordeelde dat dit een gemeenschappelijke schuld van en van betrof, zijnde aldus verhaalbaar op het gemeenschappelijk vermogen en de respectieve eigen vermogens).

Het hof onderschrijft desbetreffend het oordeel van de eerste rechter evenwel niet.

De herstelmaatregel inzake ruimtelijke ordening is, ongeacht de gekozen vorm van herstel en ongeacht of de vordering uitgaat van de derde-benadeelde of de handhavende overheid (dit laatste in onderhavig geding het geval zijnde) een bijzondere modaliteit van de in de artikelen 44 Sw. en 161 (en 189) Sv. bedoelde teruggave en schadevergoeding, ertoe strekkende een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad (vgl. Cass. 13.12.2005, Arr. Cass. 2005, 2508, concl. DE SWAEF, M., Pas. 2005, 12, 2508, RABG 2006, afl. 15, 1124, noot

79828

VAN GIEL, I., *TBP* 2007, 439; *TMR* 2006, 81, *TROS* 2007, 330, concl. DE SWAEF, M., noot DE WOLF, D., *T. Strafr.* 2006, 86, noot VAN BAVEL, H.).

De teruggave behoort tot het zijnswezen van de herstelmaatregelen in de zin van artikel 6.1.41 VCRO (voorheen artikel 149 DORO).

De teruggave in de zin van het herstel van de toestand die bestond vóór het misdrijf, is de meest natuurlijke vorm van herstel van de gevolgen van een misdrijf en geldt als vorm van schadeloosstelling bij ultstek om aan de benadeelde genoegdoening te geven.

De stedenbouwkundige verplichting moet worden nageleefd en de niet-naleving ervan leidt tot een met de wet strijdige toestand waardoor het openbaar belang wordt geschaad en waaraan een einde moet worden gesteld (vgl. Cass. 27.09.2011, *APT* 2011 (samenvatting), 460; *Pas.* 2011, 2056, *TMR* 2012, 59, *TROS-Nieuwsbrief* 2011 (samenvatting LINDEMANS, D.), afl. 10-11, 7).

Waar aldus de herstelmaatregelen vanwege de overheld kunnen worden gevorderd voor werken, handelingen of wijzigingen bedoeld in artikel 6.1.1, lid 1 VCRO (voorheen artikel 146, lid 1 DORO) ten aanzien van de deelnemers aan een dergelijk bouw misdrijf, moet een strafbaar feit worden vastgesteld in de zin van artikel 6.1.1 VCRO (voorheen artikel 146 DORO).

Uit de tekst van artikel 6.1.41, §1 VCRO (voorheen artikel 149, §1 DORO) ("*Naast de straf ...*") volgt immers dat de herstelmaatregelen enkel kunnen bevolen worden voor gedragingen die door de VCRO (voorheen het DORO) overeenkomstig artikel 6.1.1 VCRO (voorheen artikel 146 DORO) strafbaar zijn gesteld (hetgeen gebeurlijk ook geldt voor de maatregel die in voorkomend geval wordt gevorderd voor de burgerlijke rechtbank op grond van artikel 6.1.43 VCRO - voorheen artikel 151 DORO).

Het bevelen van een herstelmaatregel is derhalve afhankelijk van de vaststelling van een (niet-verjaard) stedenbouwmisdrijf

Burgerrechtelijk dient de herstellvordering vanwege de bevoegde overheld beschouwd te worden als een rechtsvordering tot vergoeding van bultencontractuele schade o.a. In de zin van artikel 2262*bis*, §1, lid 2 en lid 3 BW (vgl. Cass. 13.05.2003, *TMR* 2003, 617, noot VANSANT, P., *RW* 2003-04, 1219, noot DEBERSAQUES, G.)

Waar de dwangsom een *accessorium* is van de hoofdveroordeling als indirect executiemiddel van burgerlijke aard, dient aldus ook in deze aan de dwangsomveroordeling een quasi-delictueel karakter te worden toebedeeld, zodat deze valt onder de toepassing van artikel 1407, laatste lid BW (krachtens het welk de schulden ontstaan uit een strafrechtelijke veroordeling of uit een onrechtmatige daad begaan door een van de echtgenoten "*elgen*" zijn).

Krachtens artikel 1409 BW kan een eigen schuld van een der echtgenoten in principe slechts worden verhaald op diens eigen vermogen en inkomsten, doch krachtens artikel 1412, lid 1 BW, *juncto* artikel 1411 BW kunnen schulden ontstaan uit een strafrechtelijke veroordeling van een der echtgenoten of uit een onrechtmatige daad door hem begaan, op het gemeenschappelijk vermogen verhaald worden "in zoverre" het uit deze strafrechtelijke veroordeling of onrechtmatige daad voordeel heeft getrokken.

Het bewijs van het voordeel rust op de schuldeiser (in deze de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR) en kan worden geleverd door alle middelen van recht m.l.v. getuigenissen en vermoedens.

In tegenstelling tot wat vereist is in artikel 1410 BW moet de schuldeiser geen directe verrijking (opname) van het gemeenschappelijk vermogen aantonen. Hij moet slechts aantonen dat de gemeenschap een "voordeel" uit de strafrechtelijke inbreuk of de onrechtmatige daad heeft gehaald (zie in dit verband PINTENS, W., DECLERCK, C., DU MONGH, J. en VANWINCKELEN, K., *Familiaal vermogensrecht*, Antwerpen, Intersentia, 2010, 201, nr. 349; VERSCHULDEN, G., *Handboek Belgisch familierecht*, Brugge, Die Keure, 2010, 570, nr. 1356).

~~De schuldeiser moet m.a.w. aantonen dat het misdrijf of (zoals in deze) de onrechtmatige daad) tot een gunstig effect heeft geleid ten voordele van het gemeenschappelijk vermogen waarbij (zoals gesteld) dit bewijs kan worden geleverd door alle middelen van recht, getuigen en vermoedens inbegrepen.~~

Indien de schuldeiser in zijn bewijslast slaagt krijgt hij een verhaalsrecht op alle gemeenschappelijke goederen ten belope van dat voordeel (vgl. DE PAGE, H., *Le régime matrimonial*, Brussel, Bruylant, 2008, 127 nr. 108).

Dit verhaalsrecht is in tegenstelling tot het geval bepaald in artikel 1412, lid 2 BW niet beperkt tot de helft van het netto-actief van het gemeenschappelijk vermogen.

Er dus een uitbreiding van het "onderpand" in de mate van het door de gemeenschap opgetrokken profijt uit de bedoelde ongeoorloofde activiteit, waarvan het bedrag ook dient te worden bewezen (wat eveneens kan door alle middelen van recht, getuigen en vermoedens inbegrepen) (vgl. LELEU Y.-H. en RAUCENT, L., *Les régimes matrimoniaux. Le régime légal*, Brussel, Larcler, 2001, 189, nr. 823).

Naar het oordeel van het hof levert de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR genoegzaam het bewijs van de het voordeel van het gemeenschappelijk vermogen uit de onrechtmatige daad.

79830

Door de oprichting van voormelde villa met medegaande garage en tuinmuur en dit zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen, is de huwgemeenschap niet alleen eigenaar geworden van dit *in se* zeer waardevol onroerend goed (waarvan op heden niet vaststaat dat de GEWESTELUKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR ooit van ambtswegé in de uitvoering van de herstelmaatregel zal overgaan).

Rekening houdende met o.m. het:

- accessoir karakter van de dwangsom waaromtrent en zelf stellen dat deze dwangsom onlosmakelijk is gecorreleerd aan het misdrijf dat werd vastgesteld in hoofde van kamer van het hof alhier; middels het arrest van de 10^e
- de omvang van de villa met drie aangebouwde garages en met medegaande aangelegde tuin en grote oppervlakte van het terrein, zoals één en ander blijkt uit het door voorgelegde strafdossier;
- het genot dat het echtpaar minstens gedurende ongeveer 20 jaar tot op heden van deze luxueuze villa (volgens het arrest van de 10e kamer d.d. 14.10.2005 gelegen in agrarisch gebied en in beschermd duingebied) heeft gehad;

komt het naar het oordeel van het hof voor dat het voordeel dat aldus aan het gemeenschappelijk vermogen van en is toegekomen het bedrag 250.000,00 euro (zijnde het bedrag boven het welk geen dwangsom kan worden verbeurd) overschrijdt.

Wanneer dit bedrag als huurwaarde van de litigieuze villa wordt genomen, vertegenwoordigt dit amper een gemiddelde huurwaarde van 12.500,00 euro per jaar over de 20 jaar (zijnde 1.041,66 euro per maand), hetgeen voor een dergelijk bouwwerk op een dergelijk terrein zeker te verantwoorden is.

Aldus is de GEWESTELUKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR gerechtigd om de verbeurde dwangsommen te verhalen niet alleen op het eigen vermogen van doch eveneens op het gemeenschappelijk vermogen van het echtpaar

Louter volledigheidshalve merkt het hof ook op dat artikel 215 BW *in casu* niet speelt. De beschermingsmechanismen uit het primair huwelijksvermogensrecht betreffende de gezinswoning staat een beslag door een schuldeiser niet in de weg.

79831

5.d.7. De revindicatie door

Mede gelet op hetgeen voorafgaat kan er geen uitvoering plaats vinden op de elgen goederen van

Deze laatste laat enkel gelden dat "luster lampe" en de "naaimachine Singer" erfstukken zijn, komende uit de nalatenschap van haar ouders.

In de oorspronkelijke dagvaarding van werd gesteld dat behoudens de barkast in mahonie met 2 stijlen, de marmeren staander, een beeld lampadaire, een werfradlo Bosch, een marmeren staander 3 stijlen, 2 ovaal plaketten met wild en een marmeren staander bruin, dewelke volgens aan haar zoon toebehoren, alle in beslag genomen goederen de huwgemeenschap zouden toebehoren.

Waar de eerste rechter in het niet-bestreden tussenvonnis d.d. 08.02.2010 (in de samengevoegde zaken gekend onder A.R. nr. 11/285/A en A.R. nr. 11/303/A) oordeelde dat er geen nietigheid ex artikel 1514, lid 1 Ger.W. van de dagvaarding van aan de orde was, wordt door de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR desbetreffend geen incidenteel hogerberoep ingesteld.

Hoe dan ook behoort het aan om het bewijs te leveren dat de 2 bedoelde goederen haar eigendom zijn.

Overeenkomstig artikel 2279 BW mocht de (GEWESTELIJKE) STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR er op rechtmatige wijze van uitgaan dat de goederen, die zich bevonden op het adres van haar schuldenaar, deze ook in eigendom hem toebehoren.

Alhoewel artikel 2279 BW een eigendomsverkrigende functie heeft, heeft dit ook een bewijsfunctie. Door deze bewijsfunctie worden de goederen in het bezit van een persoon, vermoed diens eigendom te zijn.

Wie zich op het bewijsfunctie beroept, hoeft dus het bewijs van de eigendom niet te leveren maar kan op het bezit steunen en ook o.m. schuldeisers kunnen zich op deze bewijsfunctie beroepen wanneer ze beslag leggen op de roerende lichamelijke goederen in het bezit van hun debiteur gezien deze goederen worden vermoed hun eigendom te zijn.

Ook wanneer zoals in deze de goederen zich bevinden in een woning van echtgenoten kunnen de schuldeisers zonder meer alle goederen uitwinnen, behoudens indien het bewijs wordt geleverd van de exclusieve eigendom door de derde als beweerd ware eigenaar van de in beslag genomen goederen.

79832

Deze laatste (In deze dus als revindicant) kan zelf zich niet op het bewijsvermoeden van artikel 2279 BW beroepen, doch kan het bewijs leveren door alle middelen van recht.

Dit bewijs kan o.m. geleverd worden door het ontkrachten van het vermoeden van artikel 2279 BW in hoofde van de beslagen schuldenaar m.n. door aan te tonen dat het bezit van deze debiteur niet aan de wettelijke voorwaarden voldoet.

M.a.w. wanneer aangetoond wordt dat het bezit in hoofde van niet deugdelijk is omdat het door dubbelzinnigheid is aangetast dan moet de beslagleggende schuldeiser (en ook gebeurlijk de beslagene schuldenaar voor zover hij voorhoudt dat de in beslag genomen goederen wel degelijk zijn eigendom zijn - hypothese die zich in onderhavige betwisting niet voordoet) aantonen dat wel degelijk de beslagene eigenaar is van de in beslag genomen goederen.

Er dient daarbij aandacht geschonken te worden voor de mogelijkheid van collusie tussen de beslagen schuldenaar en de revindicant, wanneer hun handelingen er op zouden gericht zijn om de insolventie te organiseren van de beslagene, met miskennis van de rechtmatige belangen van de beslagleggende schuldeisers.

Door van worden hoe dan ook geen stukken aangebracht waaruit het bewijs van de door haar ingeroepen eigendom blijkt.

Zij slaagt er dus m.a.w. niet in om middels bewijskrachtige stukken het bewijs van het eigen karakter aan te tonen en evenmin brengt zij argumenten naar voor waaruit zou blijken dat er in hoofde van er sprake is van een ondeugdelijk bezit.

Aldus is de revindicatievordering van betrekkelijk de twee bedoelde roerende goederen af te wijzen als ongegrond.

5.d.8. De revindicatievordering van

De boven geschetste principes inzake de revindicatievordering gelden ook hier.

stelt in zijn inleidende "dagvaarding-revindicatie" dat een aantal ten laste van inbeslaggenomen goederen aan hem toebehoren in volle eigendom, te weten:

- een barkast in mahonie met 2 stijlen;
- een marmeren staander;
- een beeld lampadare;
- werfradio Bosch;
- een marmeren staande drie stijlen;

79833

- twee ovale piaketten met wild;
- marmeren staander bruin

Tevens werd de personenwagen, een Mercedes 300 benzine van het bouwjaar 1990 in beslag genomen. In deze wagen bevonden zich op het ogenblik dat het beslag werd gelegd, een Sony autoradio en CD wisselaar, alsook een GPS toestel Garmin, waarvan voorhoudt eigenaar te zijn

Hij beroept zich desbetreffend op volgende bewijsstukken (zoals ook opgenomen in de inleidende dagvaarding):

- een attest van groene marmeren sokkels op 3 ronde steunen met ingewerkt koper; d.d. 18.04.2011 m.b.t. tot zeshoekige
- een attest van marmeren sokkel; d.d. 18.04.2011 m.b.t. een witte
- een attest van reliefs wild op houten tonpanelen; d.d. 18.04.2011 m.b.t. een koppe! bas-
- een attest van marmeren sokkel gevlamd wit/grijs, met vlerkante voet; d.d.18.04.2011 m.b.t. een t rond bruine
- een attest van het merk "Marjolee"; d.d.18.04.2011 m.b.t. tot een secretairekast
- een niet gedateerde rekening Vrijheidsbeeld; ~~m.b.t. tot de lampadaire~~
- een P.V. van vaststelling van gerechtsdeurwaarder d.d. 06.12.2010 met inventaris van roerende goederen, eigendom van verzoeker;
- een factuur van houder; d.d. 21.04.2006 m.b.t. tot de GPS Garmin
- een factuur van changer (cd-wisselaar); d.d. 24.11.2005 m.b.t. de Sony autoradio en
- een attest van secretairekast; d.d. 06.12.2010 m.b.t. tot "boule"
- een attest van dat sedert jaren bronzen stukken zou aankopen; d.d. 06.12.2010 waarin wordt gesteld
- foto's met betrekking tot de in beslag genomen goederen.

Mede gelet op hetgeen boven reeds werd gesteld komt het toe te bewijzen dat hij als enige de eigenaar is van de in beslag genomen goederen, op het ogenblik dat het beslag werd gelegd.

Het hof is, net zoals de eerste rechter, van oordeel dat dit bewijs niet wordt geleverd.

79834

De beoordeling van de eerste rechter, die in deze instantie door niet wordt ontkracht middels decisieve argumenten en/of nieuwe stukken, wordt door het hof dan ook bijgetreden en hieraan wordt ten overvloede nog het volgende toegevoegd.

1. Bij de beoordeling van de bewijskracht van de voorhanden zijn stukken dient rekening gehouden te worden met het tijdstip waarop deze bewijsstukken werden opgesteld.

Aldus kunnen de attesten opgesteld door de d.d. 18.04.2011 niet worden aangenomen als afdoende bewijs.

Deze attesten werden opgesteld enkele dagen na het proces-verbaal van uitvoerend roerend beslag d.d. 14.04.2011.

Het felt dat deze stukken werden opgesteld door een derde doet hieraan niets af, temeer daar de voorgehouden aankopen niet worden bewezen middels betalingsbewijzen waaruit zou blijken dat de bedoelde goederen met elgen gelden heeft aangekocht.

In die zin wordt dan ook niet ingegaan op het door aangeboden getuigenbewijs van nu niet wordt ingezien hoe deze, behoudens eventueel het bewijs van aankoop van de goederen door het bewijs zou kunnen leveren dat deze goederen met elgen gelden van werden betaald.

Er liggen geen rekeningulttreksels of betalingsbewijzen voor die de juiste datum van betaling aangeven en die het bewijs leveren dat de goederen met elgen middelen werden gefinancierd.

Een louter attest, aangevuld met een getuigenverklaring vormt geen afdoende bewijs van eigendomstitel.

2. Ook de voorgelegde rekening van en de facturen van kunnen niet als voldoende bewijs worden aangenomen.

De loutere omstandigheid dat een factuur werd opgesteld op naam van de revindicant volstaat niet als bewijs van eigendomstitel. Ook hier moet kunnen aangetoond worden dat de goederen, waarvan de exclusieve eigendom wordt geclaimd, ook effectief werden verworven met elgen middelen, hetgeen geenszins het geval is.

3. Aangaande de door gerechtsdeurwaarder opgestelde inventaris d.d. 06.12.2010 dient opgemerkt dat deze op uitsluitend verzoek van werd opgesteld.

Rekeninghoudende met het eerste bevel tot betaling d.d. 10.05.2007 en de daaropvolgende bevelen tot betaling voorafgaand de inventaris d.d. 06.12.2010 allen betekend aan de vader van met wie inwonend is, is het risico dat bedoelde inventaris werd opgesteld om de een uitvoering op de bedoelde goederen te voorkomen niet ondenkbeeldig.

Daarenboven kan een inventaris opgesteld op verzoek van een partij zelf niet het aan derden tegenwerpbaar bewijs uitmaken dat de in de inventaris vermelde goederen eigendom zijn van deze partij.

Om dezelfde reden kunnen de attesten van niet worden aangenomen als afdoende bewijs tot staving van de revindicatievordering.

Rekening houdende met het bovenstaande alsmede met het feit dat:

- als inwonende zoon van bij op de hoogte moet geweest zijn van het arrest van de 10^e kamer van het hof alhier d.d. 14.010.2005 en de verschillende exploitatie van bevel tot betaling;
- indien zoals in deze de goederen van samenwonenden zijn vermengd, de beslagleggende schuldeiser de goederen niet dient te onderscheiden, hetgeen impliceert dat alle goederen kunnen worden uitgewonnen, tenzij door de revindicant op afdoende wijze kan worden aangetoond dat hij exclusief eigenaar is van de in beslag genomen goederen (vgl. Cass. 10.06.1976, Arr. Cass. 1976, 1135, RW 1976-77, 601);
- (mede bij gebrek aan enig rekeninguittreksel of enig betalingsbewijs) het bewijs van exclusieve eigendom niet levert;

blijft de revindicatievordering van ook in deze instantie af te wijzen als ongegrond.

5.d.9. Het bedrag van de dwangsom en de kosten

De eerste rechter beperkte terecht het bedrag van de verbeurde dwangsom tot 250.000,00 euro en hieromtrent is er geen incidenteel hoger beroep vanwege de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR.

Waar vordert dat voor recht wordt gezegd dat op de ingevorderde dwangsom geen interesten of welkdanige kosten verschuldigd zijn, dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat er geen interesten worden gevorderd door de GEWESTELIJKE

79836

STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR in de onderscheiden ten zijne verzoeken betekende
exploiten zodat het verzoek van desbetreffend zonder voorwerp is.

Wat de kosten betreft oordeelde de eerste rechter terecht:

werpt daarentegen ten onrechte op dat hij niet veroordeeld werd tot de kosten van betekening, uitgiften, uittreksels uit kadastrale leggers en hypothecaire getuigschriften. Deze geschriften zijn immers kosten van tenuitvoerlegging die overeenkomstig art. 1024 Ger. W. steeds ten laste vallen van de partij tegen wie uitgevoerd wordt."

Dit wordt door het hof, die desbetreffend overigens in conclusies van geen specifieke grieven ontmoet tegen deze beslissing van de eerste rechter, bijgetreden.

Evenwel is het hof van oordeel dat kosten van de onderscheiden betekeningen-bevel die gebeurden na de betekening-bevel d.d. 03.03.2011 dienen ten laste te blijven van de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR.

Bij de betekening d.d. 03.03.2011 was het "plafond" van de dwangsom ad 250.000,00 euro reeds bereikt (bevel werd gegeven voor 288.000,00 euro dwangsom à 200,00 euro/dag vanaf 22.03.2007 t.e.m. 28.02.2011) en ingevolge het door ingestelde verzet d.d. 28.04.2011 begint de nieuwe verjaring van de verbeurde dwangsommen eerst te lopen nadat over dit verzet definitief uitspraak is gedaan (vgl. Cass. 08.04.1999, RW 1999-200, 1054, Rec. Cass. 2000, 8, met noot WAGNER, K.) De stuiting blijft voortduren tijdens het hele geding dat volgt op het verzet dat tegen het bevel is ingesteld (vgl. Cass. 07.12.1995, Arr. Cass. 1995, nr. 535, RW 1995-96, 1416; zie hieromtrent ook TOLLENAERE V., De verjaring van de dwangsom: de stuiting, TBBR 2001, 300 e.v.).

Het was dus niet nodig om na 03.03.2011 nieuwe (verjaringsstuitende) exploitatie van betekening-bevel te laten betekenen aan en dit tot wanneer over diens verzet definitief uitspraak was/is gedaan.

De kosten verbonden aan de exploitatie-betekening-bevel na 03.03.2011 zijn dus node loze kosten die ten lasten dienen te blijven van de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR.

6. DE GERECHTSKOSTEN

De eerste rechter heeft terecht de kosten van de eerste aanleg in de onderscheiden vonnissen ten laste gelegde van respectievelijk en (dit alles zoals nader bepaald in de bestreden vonnissen).

79837

Evenwel kan om de reden hierna uiteengezet ook in eerste aanleg evenwel de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR geen aanspraak maken op rechtsplegingsvergoedingen.

Onder toepassing van artikel 1017, lid 1 Ger.W. dienen en verwezen te worden in de kosten van de onderscheiden door hen ingestelde beroepsprocedures.

Deze kosten aan hun zijde zijn niet nuttig nader te begroten vermits ze te hunnen laste blijven.

Wat de rechtsplegingsvergoedingen betreft waarop de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR aanspraak maakt dient het volgende gesteld te worden.

Voormeld artikel 1017, lid 1 Ger.W. bepaalt:

"Tenzij bijzondere wetten anders bepalen, verwijst ieder eindvonnis, zelfs ambtshalve, de in het ongelijk gestelde partij in de kosten, onverminderd de overeenkomst tussen partijen, die het eventueel bekrachtigt."

~~Overeenkomstig artikel 1018, lid 1, 6° Ger.W. bevatten de kosten ook de rechtsplegingsvergoeding, zoals bepaald in artikel 1022 Ger.W.~~

Gelet op bovenstaande bepalingen, en bij gebrek aan overeenkomst tussen de partijen in de zin van artikel 1017, lid 1 Ger.W. dienden en

inderdaad principeel verwezen te worden in onderscheiden rechtsplegingsvergoedingen in eerste aanleg ten voordele van de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR.

Bij arrest nr. 43/2012 van 8 maart 2012 van het Grondwettelijk Hof werd evenwel als volgt voor recht gezegd:

"Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, vóór de inwerkingtreding van de wet van 21 februari 2010, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre een rechtsplegingsvergoeding ten laste van het Vlaamse Gewest kan worden gelegd wanneer de stedenbouwkundig inspecteur in het ongelijk wordt gesteld bij zijn op grond van artikel 6.1.43 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voor de burgerlijke rechtbank ingestelde herstellvordering."

Het Grondwettelijk Hof motiveerde deze beslissing inzonderheid als volgt:

"(...)

79838

B.8. De thans in het geding zijnde herstelvordering wordt door de stedenbouwkundig inspecteur uitsluitend ingesteld in het algemeen belang, met het oog op het vrijworen van de goede ruimtelijke ordening.

Wellswaar zijn de leden van het openbaar ministerie magistraten van de rechterlijke orde, terwijl de stedenbouwkundig inspecteurs ambtenaren zijn dit tot de uitvoerende macht behoren, zoals de Ministerraad terecht opmerkt. Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 151 van de Grondwet, dat de onafhankelijkheid van het openbaar ministerie in de individuele opsporings en vervolging waarborgt, blijkt evenwel dat:

"Het openbaar ministerie onafhankelijk is wanneer het de strafvordering instelt en dus bij het vervolgen van misdrijven, wezen het dat het openbaar ministerie hier (...) geen rechterlijk ambt uitoefent maar veel eer een ambt van de uitvoerende macht en aldus onderworpen is aan het gezag en het toezicht van de minister van Justitie om de strafvervolging te bevelen (artikel 274 en volgende: het positief injunctierecht), evenals naar de bevoegdheid van de minister van Justitie om de richtlijnen van het strafrechtelijk beleid, inclusief die van het opsporings- en vervolgingsbeleid, vast te stellen" (Parl. St., Kamer, 1997-1998, nr. 1675/1, p. 4)."

Het verschillende statuut van de stedenbouwkundige inspecteurs en van de leden van het openbaar ministerie kan derhalve niet volstaan om het in het geding zijnde verschil in behandeling te beantwoorden.

Zoals de leden van het openbaar ministerie dienen de stedenbouwkundige inspecteurs hun vordering in volle onafhankelijkheid te kunnen uitoefenen, zonder rekening te houden met het financieel risico verbonden aan het proces."

Gelet op voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof en de overwegingen die eraan ten grondslag liggen heeft de 9^e kamer van het hof alhier bij arrest d.d. 20 april 2011 (onuitgeg., 2010/AR/1283) volgende prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof:

"Schendt de bepaling van artikel 1017, lid 1 Ger.W., gelezen in samenhang met de artikelen 1018 Ger.W. en 1022 Ger.W., zoals op heden van toepassing, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in de interpretatie dat in een geschil voor de burgerlijke rechter aangaande handhavingsmaatregelen, zoals bepaald in Titel VI, Hoofdstuk I, afdeling 5 en afdeling 7 van de VCRO, de herstelvorderende overheid die een herstelvordering heeft ingeleid dan wel het Vlaams Gewest tegen wie de opheffing van een bekrachtigd stakingsbevel wordt gevorderd als de in het ongelijk gestelde partij in de zin van artikel 1017, lid 1 Ger.W. niet kan worden verwezen in een rechtsplegingsvergoeding, terwijl de betrokkene lastens wie de herstelvordering wordt ingesteld dan wel zelf de opheffing vordert van een bekrachtigd stakingsbevel als de in het ongelijk gestelde partij in de zin van artikel 1017, lid 1 Ger.W. wel dient verwezen te worden in een rechtsplegingsvergoeding, daar waar:

79839

- artikel 1017, lid 1 Ger.W. het enkel heeft over "de in het ongelijk gestelde in partij" zonder dat daarbij een onderscheid gemaakt wordt of deze in het ongelijk gestelde partij al dan niet optreedt in het algemeen belang;
- in strafzaken een betrokkene c.q. beklaagde die opzichts hem een herstellvordering gegrond zlet verklaard worden niet gehouden is tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding aan de herstellvorderende overheid."

Bij arrest nr. 57/2013 van 25 april 2013 werd deze prejudiciële vraag als volgt beantwoord:

"De artikelen 1017, eerste lid, 1018 en 1022 van het Gerechtelijk Wetboek schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet."

waarbij in de motivering het volgende te lezen valt:

"(...)

Het hangt samen met de aard van de procedure dat te dezen de overheid steeds als verwerende partij optreedt. Door zich te verweren tegen de vordering tot opheffing verdedigt de stakingsbevelende overheid evenwel steeds het algemeen belang en de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening, zodat het niet verantwoord is dat zij in de rechtsplegingsvergoeding kan worden verwezen.

~~B.4.4. Derhalve kan aan de overheid die, met toepassing van titel VI "Handhavingsmaatregelen", hoofdstuk I "Strafbepalingen", afdeling 7 "Staking van de in overtreding verrichte werken of handelingen" een stakingsbevel heeft uitgevoerd en die zich vervolgens verweert tegen een vordering tot opheffing van een stakingsbevel geen rechtsplegingsvergoeding worden opgelegd, maar, rekening houdende met het bepaalde in B.4.3., kan haar ook geen rechtsplegingsvergoeding worden toegekend, zodat het verschil in behandeling onbestaande is."~~

Gelet op de artikelen 4, tweede lid en 26 §2, tweede lid, 2° van de Bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof gaat de draagwijdte van prejudiciële arresten verder dan de grenzen bepaald in artikel 28 van dezelfde wet en dient rekening gehouden te worden met de weerslag die de beslissing kan hebben op andere situaties dan die welke het voorwerp was van de prejudiciële vraag (vgl. Arbitragehof, nr. 18/91, 8.9, nr. 83/93, B.6).

Ook in deze treedt de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR onder toepassing van zijn bevoegdheid inzake de handhavingsmaatregelen voorzien in de VCRO (voorheen het DORO) op in het algemeen belang en ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

Gelet op hetgeen voorafgaat konden in

en

In eerste aanleg derhalve niet worden verwezen in rechtsplegingsvergoedingen ten voordele van de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR.

79840

Ook in deze instantie kan de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR derhalve geen aanspraak maken op rechtsplegingsvergoedingen.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF**

Recht doende op tegenspraak;

In acht genomen artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Verklaart de verzoeken ex artikel 748, §2 Ger.W. van In de onderscheiden
zaken gekend onder 2012/AR/3147, 2012/AR/3197, 2012/AR/3148, 2012/AR/3196 en
2012/AR/3194 ontvankelijk doch wijst ze af als ongegrond;

Voegt de zaken onder 2012/AR/3147, 2012/AR/3197, 2012/AR/3148, 2012/AR/3196 en
2012/AR/3194 samen;

Verklaart de hogere beroepen van en
ontvankelijk doch wijst ze af als ongegrond;

Bevestigt, binnen de perken van de hogere beroepen en deels op andersluidende gronden,
de bestreden vonnissen, met dien verstande evenwel dat:

- wordt gezegd voor recht dat de kosten van de exploitatiebetekening-bevel die werden verricht na 03.03.2011 ten laste blijven van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR c.q. GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR;
- wordt gezegd voor recht wordt gezegd dat aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR c.q. GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR geen rechtsplegingsvergoedingen verschuldigd zijn;

Verwijst , en in de kosten van deze
instantie, aan hun zijde niet nuttig nader te begroten vermits ze te hunnen laste blijven en
aan de zijde van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR c.q. GEWESTELIJKE STEDENBOUW-
KUNDIGE INSPECTEUR begroot op 0,00 euro.

Aldus gewezen door de VEERTIENDE KAMER van het hof van beroep te Gent, zetelende in
burgerlijke zaken, samengesteld uit:

, raadsheer - wn.voorzitter,
raadsheer,
raadsheer

PAGE 01-00000070186-0070-0071-01-02-4

79841

en uitgesproken door de voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op 13 JANUARI
TWEEDUIZEND EN VIJFTIEN bijgestaan door griffier.

